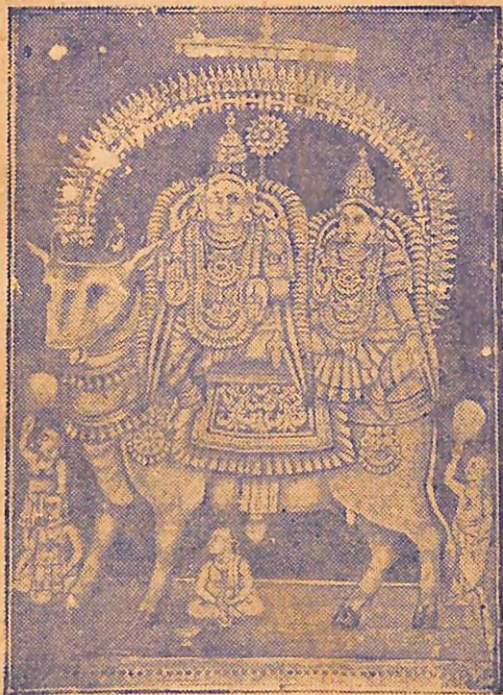
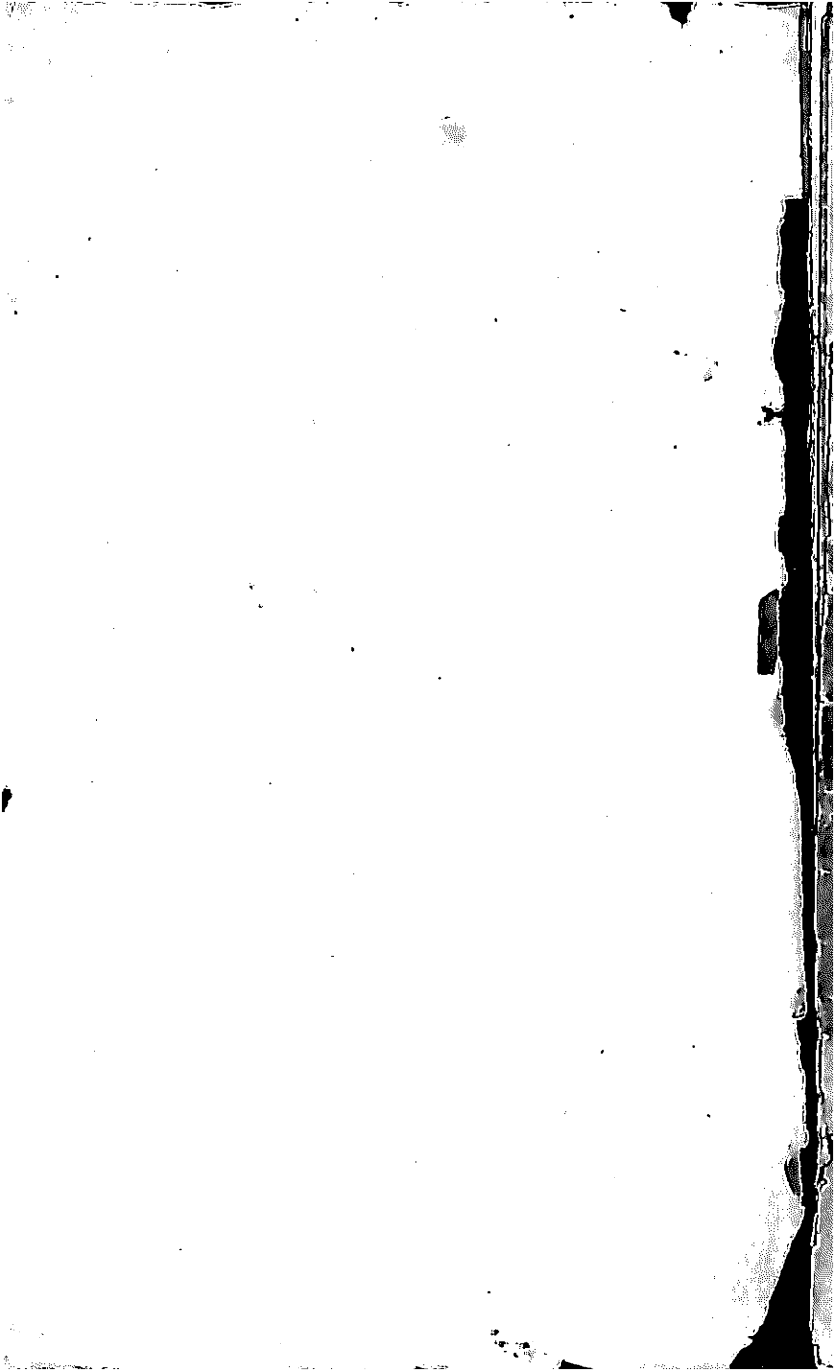

சிவமயம்
புஷ்பதந்தர் பாடிய
சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரம்
“சிவபிடரியா”

என்ற தமிழ் ஆங்கில பொழிப்புரையுடன்
கூடியது.

அன்பளிப்புப் பிரசுரம்
சசி & சேகர்
ஸுதர்சன் சக்ரா
92, ஆற்காட் ரோடு, சென்னை-600024.

உ
சிவமயம்

புஷ்பதந்தர் பாடிய
சிவமஹிம்னஸ்
ஸ்தோத்ரம்

“சிவப்பிரியா”

என்ற தமிழ் ஆங்கில பொழிப்புரையுடன்
கூடியது.

உரையாசிரியர் :

சிவபுராண ஞானபூஜகர், சாஸ்த்ரப்ரசார பூஷணம்,
சிவபுராணச் சக்கரவர்த்தி
ஆங்கீரஸ S. வேங்கடேச சர்மா

காளயுக்தி ஆண்டு தீபாவளி வெளியீடு
(1978)

அன்பளிப்புப் பிரசுரம்

ச சி ி சே கர்

ஸுதர்ஸன் சக்ரா

92, ஆற்காட் ரோடு, சென்னை-600024.

விலை : நித்யபாராயணம்

ஸமர்ப்பணம்

புஷ்பதந்தர் பாடிய இந்த அதியற்புதமான சிவமஹிம்னஸ்ஸ்தோத்ரத்தைப் படிக்கும்படி கனலில் கட்டளையிட்டு என்னை ஆட்கொண்ட ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஐகத்குரு ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி சுவாமிகளின் திவ்ய திருவடித் தாமரைகளில் இந்தப் புத்தக மலரை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

T. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர்

பிரசுரகர்த்தர் பணிவுரை

1977-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி புதன் கிழமை இரவு அல்லது 15-ம் தேதி வியாழன் விடியற்காலை என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். சுமார் மூன்று மணி இருக்கலாம். மிகவும் வியக்கத்தக்கதொரு ஸ்வப்னம். நான் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்தர் ஸர்ஸ்வதி சுவாமிகளுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஒரு ஹோமகுண்டம் பஸ்மம் நிறைந்து இருந்தது. அதன் அருகில் ஜகத்குரு அவர்கள் முட்டியிட்ட வண்ணம் அமர்ந்து ஹோமகுண்டத்துக்குள் கையை ஆழமாக விட்டுத் துழாவினார்கள். “டேய், சிவனை ஆழ அழுக்கி வைத்துட்டா” என்று கூறிக் கொண்டே அதிலிருந்து ஒரு கலலை எடுத்தார்கள். அதன் நடுவில் சுற்றிலும் ஒரு கோடு தெரிந்தது. “பார்த்தாயா! இந்த அளவில் தானே இருக்கவேண்டும்?” என்று சொல்லிக் கொண்டே என்னைப்பார்த்து ஆள்காட்டி விரலால் சுட்டிக் காட்டி “டேய், நீ சிவமஹிமன்ஸ் ஸ்தோத்தரம் படிடா” என்று அன்புக் கட்டளையிட்டருளினார்கள். உடனே நான் விழித்துக் கொண்டேன். பிறகு ஜகத்குருவை மனதால் வணங்கி மறு படியும் தூங்கிவிட்டேன்.

இம்மாதிரி ஒரு ஸ்தோத்ர புத்தகம் இருப்பது எனக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியும். மறுநாளே தேடியகூந்து மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் வாங்கி அன்று முதல் தினசரி பாராயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அது முதல் மிக்க மனநிம்மதியுடன் இருக்கிறேன். இந்த அரிய துதி நூலை மேலமாம்பலம் ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி மலரில் 1976ம் ஆண்டு வெளியிட்டிருந்தது பின்னரே அறிந்து கொண்டேன்.

இதனைப் படித்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் அடைந்ததால் எல்லோரும் படித்துப் பயனடைய வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டேன். சில பிரதிகளை விலக்கு வாங்கிச் சில அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அதைவிட நாமே அச்சிட்டால் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகளை அன்பர்களுக்கு வழங்கமுடியுமே என்ற எண்ணத்தினால் இதை இப்பொழுது அச்சிட்டு வழங்குகிறேன். எனது இந்த எண்ணத்தினைச் செயல்படுத்த உதவிய ஸ்ரீமான் ஆங்கீரஸ் S. வேங்கடேச சர்மா சிவபிரானாது புகழைப் பரப்பும் கொள்கையுடையாராதவின் அவரைக் கொண்டு இந்த நூலை உரையுடன் வெளியிடுகிறேன். அன்பர்கள் இதனைப்பெற்றுத் தின்சரி பாராயணம் செய்து சிவபிரானது திருவருளைப் பெற்றுச் சகல சிரேயஸுகளையும் அடைய வேண்டுமாய் பரமேசுவரனையும், பரமேசுவராவதாரமான ஜகத்குருவையும் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்

சென்னை-24 }
22-10-78 }

T. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர்
மானேஜிங் பார்ட்னர், சசி & சேகர்

நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக்கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருஞானசம்பந்தர்

உ

சிவமயம்

சிவனுண்டு பயமிலகை

சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரம்

(நூலின் பெருமையும் ஆசிரியர் வரலாறும்)

உரையாசிரியர் எழுதியது

உலகனைத்தையும் படைத்து, காத்து, அழித்து, மறைத்து, மறைத்து, மீண்டும் அனுகூலம் செய்து ஐந்தொழில் இயற்றும் முழுமுதற் கடவுள் உமாபதியான் பரமேச்வரனேயாவார். எத்தெய்வங்கொண்டு வணங்கினாலும் அந்தந்தத் தெய்வமாக வந்து அவர்க்கருளுபவர் பரமேச்வரனேயாவார். அத்தகைய பரமேச்வரனது பெருமைகள் முற்றும் பாடி முடிவது என்பது இயலாததாயினும் ஒவ்வொரு அருளாளரும் தம்மால் இயன்ற வரை அப்பெருமானைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். அம்மாதிரி இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடியவர்களுள் வடமொழியில் புஷ்பதந்தர் என்பவரும் ஒருவர். இவர் பாடியதே சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரமாகும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் முதல் சுலோகம் மஹிம்ந: பாரம்தே என்று ஆரம்பித்தமையாலேயே இது மஹிம்ந: ஸ்தோத்ரம் என்று பெயர் பெறுவதாயிற்று.

வடமொழியில் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடும் பல ஸ்தோத்ரங்கள் இருப்பினும் ஒரு ஐந்து நூல்களின் தொகுப்பு சிவபஞ்சஸ்தவீ என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. அந்த ஐந்து நூல்கள் வருமாறு.

1. புஷ்பதந்தரது சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரம்
2. தண்டிமஹாக்கவியின் அநாமய ஸ்தவம்
3. ஹலாயுதரின் சிவஸ்தவம் (ஹலாயுத ஸ்தோத்ரம்)

4. பில்ஹணகவியின் பில்ஹணஸ்தவம்
5. மல்ஹண கவியின் மல்ஹணஸ்தவம்

பில்ஹணஸ்தவத்துக்குப் பதில் நீலகண்டஸ்தவம் என்னும் நூலைச் சேர்த்து ஐந்தாகக் கொள்வதும் உண்டு,

மேற்படி ஐந்து நூல்களில் மல்ஹணஸ்தவம், சிவமஹிம்னஸ்தவம் ஆகிய இரண்டும் அடியேனைப் பதிப்பாசிரியராக்கக் கொண்ட 1976 வது ஆண்டு ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி மலரிலும், ஹலாயுத் ஸ்தோத்ரம் 1977 வது ஆண்டு ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி மலரிலும், அநாமய ஸ்தோத்ரம் 1978 வது ஆண்டு மலரிலும் தமிழ் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அடுத்ததான பில்ஹணஸ்தவமும் அடுத்த ஆண்டு பிரசுரிக்கப்படும்.

வடநாட்டில் மிகவும் அதிகமாகப் பிரசாரத்தில் உள்ள இந்த சிவமஹிம்னஸ்தவம் ஸ்தோத்ரம் மிகவும் பழைமையானது. இதற்குப்பல உரைகள் இருப்பதின்றும் இதன் சிறப்பை உணரலாமாயினும் அச்சிறப்புக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது பேரல. ஜகத்குருவான ஆதிசங்கர பகவத்பாதாசார்யர்களே "புரந்தயகாதம்பரகாசினீ" என்ற பெயரில் ஒரு உரை எழுதியிருப்பதாக கல்கத்தா ஏஷியாடிக் சொசைடி (Asiatic Society, Calcutta) ஏட்டுப்பிரதி நிலயத்தில் சுவடி ஒன்றில் காணப்படுகிறது என்று சிறந்த ஸம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியரான Dr. V. ராகவன் அவர்கள் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் Dr. V. ராகவன் அவர்கள் தமது அரிய ஆராய்ச்சிகளின் பயனை வெளியிட்டுள்ள விவரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் பாடிய புஷ்பதந்த ஒவ்வொன்றாகக் கொடுத்துள்ளோம்:

1. பொளத்தமும் நாஸ்திகமும் ஒங்கியிருந்த காலத்தில் கைசியில் சிவபெருமான் தம் இரு புதல்வர்களான கணபதியையும் குமாரனையும் கூப்பிட்டு "நீங்கள் இருவரும் பூலோகத்தில் தோன்றி வைதிகத்துக்குப் புத்துயிர் அளித்துப் பக்தி

யையும் வளர்த்துவிட்டு வாருங்கள்” என்று அருள் செய்ய அதன்படி இருவரும் ப்ரபாகரர், குமாரிலர் என்ற புகழ்பெற்ற மீமாம்ஸகர்களாகத் தோன்றி மீமாம்ஸா பாஷ்யத்துக்கு உரையெழுதியதுமன்றி ப்ரபாகரர் சிவகத்யம் என்ற நூலையும், குமாரிலர் சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரம் என்ற இந்த நூலையும் செய்தார். இது ஒரு ஐதிஹ்யம்.

2. புஷ்பதந்தர் சிவனுடைய அனுசரர் என்றும், சிவ பெருமான் பார்வதி தேவிக்கு ப்ருஹத்கதை என்ற கதையினை ஏகாந்தமாகக் கூறியபொழுது கணங்கள் உள்பட யாரும் நுழையக்கூடாது என்று நந்திக்குக்கட்டளைபிட்டார் என்றும், அக்கட்டளையினை மீறிக் கொஞ்சம் நுழைந்து அக்கதைகளை ஒட்டுக் கேட்ட புஷ்பதந்தர் தம் மனைவிக்குச் சில கதைகளைக் கூறினார் என்றும், இந்த விவரம் பார்வதி தேவிக்குத் தெரிய, அவள் பெருமானிடம் புகார் செய்ய, சிவபிரான்து சூரபத்தால் அந்த சிவகணமான புஷ்பதந்தர் மாணிடராகப் பிறந்து தமது இழந்த ஸ்தானத்தைப் பெற இதனைப் பாடினார் என்பது இன்னொரு ஐதிஹ்யம்.

3. மதுசூதன ஸரஸ்வதி என்பவரால் கொடுக்கப்பட்ட மற்ொரு ஐதிஹ்யம் வருமாறு. புஷ்பதந்தர் சிவகணமாதலால் தம் தெய்வ சக்தியால் ஒருவர் கண்ணிலும் பட்டாமல் ஒரு அரச மாளிகையில் உள்ள தோட்டத்தில் புகுந்து தினந்தோறும் மலர்களைப் பறித்துப் போய்க் கொண்டிருந்தார். புஷ்பக்கள்ளினைப் பிடிக்க அரசரும் சிப்பந்திகளும் ஒரு யுக்தியை எண்ணினர். அதன்படி சிவபூஜர் நிர்மால்ய புஷ்பங்களைத் தூவி வைத்திருந்தனர். மறுநாள் வந்த புஷ்பதந்தர் சிவநிர்மால்யத்தை மிதித்த உடன் அவரது தெய்வ சக்தி மறைந்து அரசரால் பிடிபட்டார். மறுபடியும் தெய்வப் பதவியைப் பெற இந்தத்துதியைப் பாடினார் என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த ஐதிஹ்யங்கள் எப்படியிருப்பினும் புஷ்பதந்தர் என்பவர் கந்தர்வராஜன் என்பதும், சிவகணங்களில் சிறந்

தவர் என்பதும், சிவபெருமானது கோபத்தால் தமது மகிமையை இழந்து இதனைப்பாடி மீண்டும் அதனைப் பெற்று என்பதும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தினாலேயே அறியப்படுகிறது. ஆகவே தெய்வத் தன்மை, பழைமைச் சிறப்பு, ஆகியவை நிறைந்த இந்த ஸ்தோத்ரம் மிகவும் பெருமையுடையது. பல ஆசிரியர்களாலும், கவிகளாலும் இதிலுள்ள சுலோகங்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன என்பதே இதன் காவிய மேன்மைக்குச் சான்றாகும். புஷ்பதந்தர் இதன் மூலம் தாம் இழந்த பெருமையைப் பெற்றார் என்பது இதன் தெய்வீகச் சக்திக்குச் சான்றாகும். சிவதத்துவம், பெருமை, லீலைகள், சிவபெருமானது முழுமுதல் தன்மை, சிவபெருமானே பரப்பரம்மம் என்பது போன்ற பல விஷயங்கள் மிகவும் ரஸமாகக் கூறப்பட்டுள்ள இந்த நூல் படிப்போர் மனதைப் பாகாக உருக்கி உள்ளொளி பரப்பி சிவபிரானது அருகைப் பூரணமாக அடைய உதவுவது. வேண்டுவார் வேண்டியபடி பலன்களை அடைவிப்பது. இதனை அக்சிட்டு இலவசமாக வழங்கும் ஸ்ரீமான் T. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் அவர்களது இந்த சிவதருமத்துக்கு ஈடு இணையில்கு. அடியேனையும் இதில் ஈடு படுத்தியது அவரது பரந்த உள்ளம். இதற்காக அடியேனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதனைப் பெறும் அன்பர்கள் நாள்தோறும் இதனைப் பாராயணம் செய்து பரமனருகையடைய வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

சென்னை-600 033)

22-10-1978)

இங்ஙனம்

ஆங்கீரஸ் S. வேங்கடேச சர்மா

சிவபுராண ஞானபூஜகர்

சிவம்

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ புஷ்பதந்தர் பாடிய

சிவமஹிம்ந: ஸ்தோத்ரம்

॥ शिवमहिम्नः स्तोत्रम् ॥

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी

स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्वयि गिरः ।

अथा वाच्यस्सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गुणान्

ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥

மஹிம்ந: பாரம் தே பரமவிதுஷோ யத்யஸத்ருசீ
ஸ்துதிர்ப்ரம்மாதீநாம்பி ததவஸந்நாஸ்த்வயி கிர: ।
அதாவாச்யஸ்ஸர்வ: ஸ்வமதிபரிணாமாவதி க்ருணந்
மமாப்யேஷ ஸ்தோத்ரே ஹரநிரபவாத: பரிகர: ॥ 1 ॥

1. பரமேஸ்வரனே! உனது மகத்துவத்தின் சரேஷ்ட
மான எல்லை அறியாதவன் உன்னைத் தோத்திரம் செய்வது
சரியல்ல என்றால் பிரம்மாதி தேவர்கள் உன்னைப் பற்றிச்
செய்கின்ற தோத்திரங்களும் கூட அவ்விதமே போது
மானவை அல்லவாகும். அவர்வரது புத்தி சக்தியை அனு
சரித்து உன்னைத் துதிப்பவர்களெல்லாம் குற்றமற்றவர்கள்

என்றால் உன் விஷயத்தில் தோத்திரம் செய்யும் என்னுடைய இந்த முயற்சியும் தோஷமுடையது அல்ல.

(விளக்கம்) பிரம்மாதி தேவர்களும் பரமேச்வரனின் மகிமையை முற்றும் அறியாதவர்கள். ஆயினும் தங்கள் புத்திசக்திக் கெட்டிய வண்ணம் துதிசெய்கிறார்கள். அவ்விதமே நானும் மகத்துவம் முழுமையும் அறியாதவனேயாயினும் என்னுடைய அறிவுக்கெட்டிய வரையில் துதிக்க முயற்சிக்கின் றேன் என்று இந்த ச்லோகத்தின் மூலம் புஷ்பதந்தர் கூறுகின்றார்.

Oh ! Hara ! If the praise of Thee by one who does not know the full extent of Thy greatness is not proper, then the praises of Thee even by Brahmā and other Gods are also inadequate. And if all who praise Thee according to their intellectual capacity are considered faultless, then even this attempt of mine to compose a hymn on Thee is faultless.

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयो-

रतद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।

स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः

पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

அதீத: பந்தானம் தவ ச மஹிமா வாங்மனஸயோ:

அதத்வ்யாவ்ருத்த்யா யம் சகிதமபிதத்தே ச்ருதிரபி
ஸ கஸ்ய ஸ்தோதவ்ய: கதிவிதகுண: கஸ்ய விஷய:

பதே த்வர்வாசீநே பததி ந மன: கஸ்ய ந வச: ॥ 2 ॥

2. பரமசிவனே! எவரை வேதமும் பயத்துடன் இது வல்ல, இதுவல்ல (நேதி, நேதி) என்ற முறையில் சொல்லுகின்றதோ, அத்தகைய உனது பெருமை வார்த்தைகளுக்கும்

மனதிற்கும் எட்டாதவையாகும். அனந்தமான குணங்கள் உள்ளதும் ஒன்றிலும் அறிய முடியாததுமான உன்னுடைய அந்த மகிமையை எவரால் ஸ்தோத்ரம் செய்யமுடியும்? என்னும் பிறகு நீயே உருவமெடுக்கும் போது எவரது மனமும் வாக்கும் தான் அதனைத் துதிப்பதில் ஈடுபடாது?

(விளக்கம்) பரம்பொருள் வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாததேயாயினும், உயிர்களுக்கு அனுக்ரகம் செய்யும் பொருட்டுப் பல்வேறு உருவங்கள் எடுக்கும் போது அனைவருடைய வாக்கும் மனதும் அந்தப் பரமனைத் துதிப்பதில் ஈடுபடுகிறது என்பது இந்த சுலோகத்தின் திரண்ட கருத்தாகும்.

Oh! Hara! Who can fully praise Thee whose greatness is beyond the reach of speech and mind and which even the Vedas describe with fear by the method of *Not this, Not this* (i.e. Even the Vedas are unable to describe what exactly the Paramatman is). By whom that greatness, containing that many qualities and which cannot be perceived by any thing, can be praised? But whose mind and speech will not turn to the form taken later (by the Paramatman)?

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतः

तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।

मम त्वेतां वाणीं गुण कथनपुण्येन भवतः

पुनामीत्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥

மதுஸ்பீதா வாச: பரமமம்ருதம் நிர்மிதவத:

தவப்ரம்மந் கிம் வாகபி ஸுரகுரோர்விஸ்மயபதம் ।

மம த்வேதாம் வாணீம் குணகதந்புண்யேந பவத:

புநாமீத்யர்த்தே(அ)ஸ்மிந் புரமதந புத்திர்வ்ய-

வஸிதா ॥ 3 ॥

3. பிரம்மஸ்வரூபமான பரமேச்வரனே! முப்புரம் எரித்த வனே! தேன் போன்று இனிமையானவையும், மேலான அம்ருதம் போன்றவையுமான வேதங்களை அருளிச்செய்த உமக்கு தேவகுருவான பிரஹஸ்பதியுடைய தோத்திரங்களும் கூட ஆச்சரியத்தை விளைவிக்குமா என்ன? அப்படியிருந்தும், உமது குணங்களை வர்ணிக்கும் புண்ணியத்தால் எனது வாக்கினைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்கிறேன் என்ற எண்ணத்தினாலேயே உம்மைத் தோத்திரம் செய்யும் இந்த விஷயத்தில் எனது புத்தியானது பிரயத்தனம் செய்கிறது.

(வி-ம்) தேவகுருவான பிரஹஸ்பதி வாக்கிலே வல்லவர் அதனாலேயே வாசஸ்பதி என்னும் பெயர் பெற்றவர். அவருடைய வாக்கே இறைவனுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணாத போது சர்மானியரின் வாக்குகளைப் பற்றிக் கேட்பானேன்? எனவே நாம் இறைவனைத் துதிப்பது எல்லாம் நம்முடைய வாக்கைப் புனிதப் படுத்திக் கொள்வதற்காகவே யாகும் என்பது கருத்து.

Oh! Brahman! Destroyer of the three Cities! To Thee who art the Author of the honey-like sweet and nector-like divine Vedas, even the words of the Deva-guru-Brahaspathi cannot cause any wonderment. However, my mind has attempted in the task of praising Thee prompted only by the idea that by praising Thy glories, I can purify my speech.

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्

त्रयीविस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।

अभव्यानामस्मिन् वरद रमणीयामरमणीं

विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥ ४ ॥

தவைச்வார்யம் யத்தஜ்ஜகதுதயரக்ஷாப்ரளயக்ருத்
ந்ரயீவஸ்து வ்யஸ்தம் திஸ்ருஷு குணபிந்நாஸு

தநுஷு ।

அப்ய்யாநாமஸ்மிந் வரத ரமணீயாமரமணீம்
விஹந்தும் வ்யாக்ரோசீம் விததத இஹகே

ஜடதிய: || 4 ||

வரங்களை அளிக்கும் பரமனே! வேதங்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டதும், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முக்குணங்களைக் கொண்டு உலகினைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலையும் செய்யும் மூன்று வடிவங்களால் ஆனதுமான உனது தலைமைத் தன்மையினை கண்டனம் கண்ணாவதற்கு அறியாமையில் கிடப்பவர்க்கு அழகாய்த் தோன்றுவதும், உண்மையில் அருவருப்பை அளிப்பவையான பார்த்தைகளைக் கொண்டு சில மந்தமதியினர் புலம்புகின்றனர்.

(4-ம்) இறைவனது இறைமை ஸுப்ரசித்தமானது. அதைஇல்லை என்று கூறும் வாதங்கள் அஞ்ஞானிகட்கே மகிழ்ச்சியை யளிக்கும். அறிவாளிகள் அத்தகைய வார்த்தைகளைக் கட்கவும் கூட கூசுவர் என்றவாறு.

O! Varada ! (Bestower of Boons) Thy Greatness is described in the three Vedas, which with the three qualities, V. Sattwa, Rajas and Tamas, creates, preserves and destroys the world taking three forms. To refute this greatness, some fools, advance arguments, which may be relished by the ignorant, but to others (the learned) these words will be hateful.

ऽमीहः किं कायस्सखलु किमुपायस्त्रिभुवनम्

किमाधारो धाता सृजति किमुपादान इति च ।

अतर्व्यैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः

कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयतिमोहाय जगताम् ॥ ५ ॥

கிமீஹ: கிம்காயஸ்ஸகலு கிமுபாயஸ்த்ரிபுவநம்
கிமாதாரோ தாதா ஸ்ருஜதி கிமுபாதாந் இதிஃ!
அதர்க்யைச்வர்யே த்வய்யநவஸரதுஸ்தோ ஹததிய:
குதர்க்கோ(அ)யம் காம்ச்சிந்முசரயதி மோஹநய
ஐகதாம் 5 ॥

5. உயிர்களைப் படைக்கும் இறைவன் எந்த விருப்பத் தினை நூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக, என்ன சரீரத்தடன் கூடி, எவ்வகையான கருவிகளைக் கொண்டு எந்த அதாரத் துடன், என்ன பொருள்களைக் கொண்டு இந்த மூவுலகையும் படைக்கிறான்? மனித அறிவுக்கு எட்டாத உனது தெய்விகத் தன்மையின் விஷயமாக, அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் இப்படிப்பட்ட வீணான வாதங்களைமெலாம் உலகத்தை மயக்கமடையச் செய்யக் கருதி உரத்த நரலில் பேசுகின்றனர்.

(வி-ம்) ஏதுக்களாலும்எடுத்த மொழிகளாலும் ரேதிக் க முடியாது கூடர் விட்டுள்ள சோதியினைப் பற்றிய ரஸ்திக வாதங்கள் பயனற்றவை என்பது கருத்து.

Without proper understanding of Thy greatness, which is beyond the reach of human intellect some people, (the Atheists) are vociferous in their vain arguments namely, to fulfil what desire, having what body, what instruments, support and materials does the creator creates the three worlds? These vain arguments lead the mankind only to delusion.

अजन्मानो लोकाः किमवयवन्तोऽपि जगतां

अधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ।

अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो

यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥ ६ ॥

அஜந்மானோ லோகா: கிமவயவவந்தோ(அ)பி

ஐகதாம்
அதிஷ்டாதாரம் கிம் பவவிதிரநாத்ருத்ய பவதி ।
அநீசோ வா குர்யாத்புவநஜநே க: பரிகர:
யதோ மந்தாஸ்த்வாம் ப்ரத்யமரவர ஸம்சேரத
இமே ॥ 6 ॥

6. தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே (மஹா தேவனே)।
ஆவயவங்கள் (பாகங்கள்) உள்ளனவாயினும் இந்த உலகங்
கள் உண்டாகாதவையா? படைக்கும் கர்த்தா ஒருவனில்
லாது உலகத்தின் சிருஷ்டியானது உண்டாக முடியுமா? ஈசர்
வரணத் தவிர வேறு எவரால் உலக சிருஷ்டியில் ஈடுபடமுடி
யும்? மூடர்களானதால் இவர்கள் உம்மைப்பற்றி ஐயங்களைக்
கிளப்புகின்றனர்.

(வி-ம்) எந்த பொருளையும் உண்டாக்குபவன் ஒருவன்
ருப்பது போல உலகங்களைப் படைக்கும் கர்த்தா ஒருவனும்
இருக்கவேண்டும். ஈசர்வரணத் தவிர வேறு எவரும் கர்த்தா
வாக முடியாது. மூடர்களே இவ்விஷயத்தில் ஸம்ஸயங்களைக்
கிளப்புவர் என்றவாறு.

Oh! Lord of Gods! Though the worlds have parts, can
they be without origin? without a creator is the creation
of the worlds possible? Can anybody except God attempt
to create the worlds? Some people raise doubts regarding
Thy existence because they are not wise.

त्रयी सांख्य योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति

प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।

रुचीनां वैचित्र्याद्भुक्तिल नानापथजुषां

नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥ ७ ॥

தரயீ ஸாங்க்யம் யோக: பசுபதிமதம் வைஷ்ணவமிதி
 ப்ரபிந்நே ப்ரஸ்தானே பரமிதமத: பத்யமிதி ச ।
 ருசீநாம் வைசித்ர்யாத் ருஜு"குடிலநாநாபதஜு"ஷாம்
 ந்ருணாமேகோ கம்யஸ்த்வமஸி பயஸாமர்ணவ இவ

7. மூன்று வேதங்கள், சாங்க்யம், யோகம், பாசுபதம், வைஷ்ணவம் எனப் பல்வேறுபட்ட மதங்கள் உள்ளன. இது நல்லது, அது சரியானது என்று மக்கள் தங்கள் மனோருசிகளுக்கேற்ப ஒவ்வொன்றைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். கோணலாயும் நேராயும் உள்ள பல ஆறுகளின் தண்ணீர் எல்லாம் கடலையே சென்றடைவது போல, அந்த எல்லா மதங்களாலும் அடையப்பட வேண்டியவர் நீர் ஒருவரே ஆவர்.

(வி-ம்) இறைவனை வழிபடும் மார்க்கங்கள் பலவாயினும் இறைவன் ஒருவனே யாவர், அவரே மஹாதேவர் எனப்படுவர். "யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர், அத்தெய்வமாகியாங்கே மாதொரு பாகனூர் தாம் வருவர்" என்ற சிவஞான சித்தியார் இங்கு சுருதற்குரியது.

There are different paths of worship as laid down in the three Vedas, Sankhya, Yoga, Pasupatha and Vaishnava texts. People follow these different paths according as they consider this path is the best or that path is the best and so on, due to the difference in their temperaments. But all these paths reach Thee alone just as all the rivers whether straight or crooked reach the ocean only.

महोक्षः खट्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः

कपालं चेतीयत्तव वरद तंत्रोपकरणम् ।

सुरास्तां तामृद्धिं दधति तु भवद्भ्रूप्रणिहितां

न हि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥

மஹோக்ஷ: கட்வாங்கம் பரசுரஜிநம் பஸ்ம பணிந:
கபாலம் சேதீயத்தவ வரத தந்த்ரோபகரணம் ।
ஸுரூஸ்தாம் தாம்ருத்திம் தததி து பவத்ப்ரு

ப்ரணிஹிதாம்
ந ஹி ஸ்வாத்மாராமம் விஷய ம்ருகத்ருஷ்ண
ப்ரமயதி ॥ 8 ॥

8. வரத்தை அளிக்கும் பரமனே! கிழக்காளைமாரும்
கட்டுவாங்கம் என்னும் ஆயுதமும், கோடரியும், தோலும்,
திருநீறும், ஸர்ப்பங்களும், மண்டையோடுமே உமக்கு உப
கரணங்கள். ஆனால் உனது புருவத்தின் அசைப்பினால் உண்
டான மிக உயர்ந்த செல்வத்தை தேவர்கள் அனுபவிக்கின்
றனர். தனது ஆத்மரவிடம் ரமிக்கும் ஆத்மஞானியை கானல்
நீர் போன்ற இந்த விஷயங்கள் மயக்காதல்லவா?

(வி ம்) பரமேசுவரனது புருவ நெரிப்பினால் உண்டா
னதே எல்லாப் புவனபோகங்களும். ஆயினும் அவர் சகல்
செல்வங்களையும் பிறர்க்கு அளித்து தான் ஆத்மாராமரா
யிருக்கிறார் என்பது கருத்து.

O Bestower of Boons, an old bull, a weapon called
katwanga, an axe, a skin (of tiger or elephant) sacred ash,
a human skull, etc are Thy possessions. But the gods
enjoy the great wealth caused by the mere lifting of Thy
eye-brows; Yes, the mirage of worldly pleasures cannot
cause delusion in one who delights in his own self.

ध्रुवं कश्चित् सर्वं सकलमपरस्त्व ध्रुवमिदं

परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्ताविषये ।

समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मत इव

स्तुवन जिहेमित्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥ ९ ॥

த்ருவம் கச்சித் ஸர்லம் ஸகலமபர்ஸ்த்வ த்ருவமிதம்
பரோ த்ரௌவ்யாத்ரௌவ்யே ஜகதி கததி வ்யஸ்த
விஷயே ।
ஸமஸ்தே(அ)ப்யேதஸ்மிந் புரமதந தைர்விஸ்மித இவ
ஸ்துவன் ஜிஹ்ரேமி த்வாம் ந கலு நநு த்ருஷ்டா
மு கரதா ॥ 9 ॥

9. முப்புரமெரித்த பெருமானே! சிலர் உலகம் முழுவதும் நிலையானது என்று கூறுகிறார்கள். வேறுசிலர் இந்த உலகமனைத்தும் நிலையானது அல்ல என்று கூறுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் இவையனைத்தும் வேறு வேறு தன்மைகளைக் கொண்டு நித்தியமாயும் அநித்தியமாயும் உள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். இவர்களால் ஆச்சரியமடைந்த நானே எனில் உன்னைத் துதிப்பதற்குத் தயக்கப்படவில்லை. என்னுடைய இந்த வாயாடித்தனம் என்னுடைய துணிவினைக் காட்டுகின்றது.

(வி-ம்) உலகம் நிலையானது என்பவர் சரங்க்யர்கள். நிலையற்றது என்பவர் ஷணிகவர்திகள் எனப்படும் புத்தர்கள். சிலவற்றை அதாவது ஆகாயம், வாயு, நீர், காற்று, தீ, மண், பரமானுக்கள் இவை போல்வன நித்தியம் என்றும், மற்ற உண்டாக்கப்பட்ட பதார்த்தங்கள் அநித்தியம் என்றும் கூறுபவர் நையாயிகர் எனப்படும் தர்க்கசிகர்கள். இவர்களது இத்தகைய கூற்றுக்களால் நான் ஆச்சரியம் அடைந்தும், உலகமனைத்துக்கும் காரணமானவனான உன்னைத் துதிக்க நான் தயங்கவில்லை; என்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் இத்தன்மைத்து என்று தெரியாத நிலையிலும் உன்னைத் துதிக்க முற்படும் செயல் எனது துணிவினையல்லவோ காட்டுகின்றது?

O Destroyer of the Tripuras! Some say that the whole Universe is permanent, others say this is not permanent and some others say the universe is both permanent and non - permanent - according to their characteristics. Astonished by these statements, yet I do not hesitate to praise Thee. Does not this talkativeness show my audacity?

तवैश्वर्यं यत्ताद्यदुपरि-विरिञ्चो हरिरधः

परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्धवपुषः ।

ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु गृणद्भ्यां गिरिश यत्

स्वयं तस्ये ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥१०॥

தவைச்வர்யம் யத்நாத்யதுபரி விரிஞ்சோஹிரத:
பரிச்சேத்தும் யாதாவநலமநலஸ்கந்தவபுஷ: ।
ததோ பக்திசுரத்தாபரகுரு க்ருணத்ப்யாம் கிரிச யத்
ஸ்வயம் தஸ்தே தாப்யாம் தவ கிமனுவ்ருத்திர் ந
பலதி ॥ 10 ॥

10. ஓ கிரிசனே ! அக்னிஸ்தம்பமாக உருவெடுத்துக் கொண்ட உமது பெருமையை பிரம்மதேவன் மேல் நோக்கியும் மஹாவிஷ்ணு கிழ் நோக்கியும் முழு முயற்சியுடன் சென்றும் உமது மகிமையை அளந்தறிய ஆற்றல் அற்றவர்களாக ஆனார்கள். பின்னர் பக்தியுடனும் விசுவாசத்துடனும் துதித்த அஸ்விருவர்கட்கும் தாமராகவே நீர் காட்சியளித்தீர். உம்மைப் பூசிப்பது எதைத்தான் கொடுக்காது? (அனைத்தையும் கொடுக்கும் என்றபடி.)

(வி-ம்) பிரம்மதேவன் அன்னப்பஷையாகவும், திருமால் வராஹமாகவும் வடிவெடுத்து அக்னித் தூண்கத் தோன்றிய சிவபிரானின் முடியையும் அடியையும் முறையே தேடத் தொடங்கிக் காணாதவர்களாகிக் களைத்துப், பின்னர் அவர்

கள் இறைவனை வழிபட்டபிறகு அவர்கட்குப் பரமன் தாமாகவே காட்சியளித்தார் என்பது ஸ்காந்த புராணம் தகை காண்டத்திலும், விங்கபுராணத்திலும் உள்ள வரலாறு. பக்தியுடன் வணங்கிப் பரமணையடைய முடியுமே தவிர ஆற்றலினால் அடைய முடியாது என்பதைக் காட்டும் இவ்வரலாற்றைத் திருஞானசம்பந்தர் தாம் அருளிய தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பதாவது திருப்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உதாரணத்திற்கு ஒரு பாடல் கீழே காண்க.

கள்ளார்செங் கமலத்தான் கடல்கிடந்தான்
என இவர்கள்
ஒள்ளாண்மை கொளற்கோடி உயர்ந்தாழ்ந்தும்
உணர்வரியான்
வெள்ளாணை தவஞ்செய்யும் மேதகுவெண்
காட்டானென்று
உள்ளாடி உருகாதார் உணர்வுடைமை
உணரோமே

(செங்கமலத்தான் = பிரம்மதேவன்;

கடல்கிடந்தான் = மஹாவிஷ்ணு)

O, Girisa, when you took the form of a pillar of fire, Brahma tried above and Vishnu tried below to measure Thy greatness but miserably failed. Afterwards realising their folly when they praised Thee and worshipped Thee, Thou appeared before them of Thy own accord. This indicates that Thy worship cannot go without bearing fruit.

अयत्नादापाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं

दशास्यो यद्वाहनभृत रणकण्डूपरवशान् ।

शिरः पद्मश्रेणीरचितचरणाम्भोरुह बलेः

स्थिरायास्वद्भक्तोस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम् । ११ ॥

அயத்தநாதாபாத்ய த்ரிபுவநமவைரவ்யதிகரம்
 தசாஸ்யோ யத்பாஹூநப்ருத ரணகண்டுபரவசாந் ।
 சிர:பத்மச்ரேணீரசிதசரணும்போருஹ பவே:
 ஸ்திராயாஸ்த்வத்பக்தேஸ்த்ரிபுரஹூர விஸ்பூர்ஜித
 மிதம் ॥ 11 ॥

11. முப்புரமெரித்த பிரானே! இராவணன் மூன்று உலகங்களிலும் பிரயத்தனமின்றியே, தனக்கு விஶ்ராதிகளில் லாமல் செய்து கொண்டு, யுத்தத்தின்மேல் விருப்பங் கொண்டவனாய் தினவு கொண்ட இருபது கரங்களை யுமுடைய வனாய் இருந்தான் என்பது தனது தலைகனாகிய தாமரை மலர்களின் கூட்டத்தை உமது திருவடியின் பூஜைக்குரியனவாகச் செய்த த்ருடமான பக்தியினால் உண்டான பலனேயாகும்.

(வி-ம்) இராவணனது பராக்கரமத்தைக் கேட்டவுடனேயே இந்த்ராதி தேவர்கள் பயத்தினால் அடிமைகளாக ஆனதால் ப்ரயத்தனமின்றியே வெற்றி கொண்டான் என்றார். அதனாலேயே மேலும் யுத்தம் செய்யக் கைத்தினவு கொண்டவனாயினான். இத்தகைய பராக்கரத்துக்குக் காரணம் அவனது தலைகளையே கொய்து தாமரை மலர்கள் போலச் சிவபிரானது திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த திருடமான பக்தியே யாகும்.

ஒரு சமயம் இராவணன் தன்னுடைய சிவபூஜையின் போது தன்னுடைய ஒன்பது தலைகளையும் அறுத்து மலர் போல் ஸமர்ப்பித்ததாகவும் பின்னர் பத்தாவது தலையையும் வெட்ட நினைக்கும் போது சிவபெருமானார் அவனுக்குக் கரட்சியளித்து அவனது செயலைக்கடுத்து அவனது ஒன்பது தலைகளையும் மீண்டும் வளரச் செய்ததுடன் யுத்தத்தில் எங்கும் வெற்றியே காண அருள்புரிந்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

Oh ! Destroyer of the Three Cities ! Ravana, making the three worlds without enemies with little effort, was still with hands eager for war. This was the result of his steady fast devotion to Thee—Devotion which made him to offer his heads as cluster of Lotuses to Thy feet.

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं

बलात्कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।

अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिरसि

प्रतिष्ठात्वय्यासीद्भृवमु गचितो मुह्यति खलः ॥ १२ ॥

அமுஷ்ய த்வத்ஸேவாஸமதிகதஸாரம் புஜவநம்
பலாத்கைலாஸே(அ)பி த்வததிவஸதௌ விஶ்ர-

மயத: ।

அலப்யா பாதாலே(அ)ப்யலஸசலிதாங்குஷ்ட சிரஸி
ப்ரதிஷ்டாத்வய்யாஸீத் த்ருவமுபசிதோ முஹ்யதி

கல: ॥ 12 ॥

12. உம்மைப் பூசித்து அதனால் மிகுந்த பலத்தை யடைந்த தன் கைகளின் வரிசையை உம்முடைய வாஸஸ் தலமான கைலாஸ பர்வதத்தினிடமே காண்பித்த (கைகையைத் தூக்க முயற்சித்த) அந்த இராவணனை நீர் உமது கால் பெருவிரலுச் சிறிதே அழுத்தி ஊன்றிய போது பாதாளம் வரையில் கீழே தள்ளப்பட்டு அங்கும் இருப்பதற்கு அரியநிலை ஏற்பட்டது. ஐச்வர்யத்தினால் துஷ்டன் நிச்சயமாக மோஹத்தையடைகிறான்.

(வி-ம்) இராவணன் கைகையைத் தூக்க முயற்சித்ததும் அவனைச் சிவபிரானார் கால் பெருவிரல் நுணியால் அழுத்திக் கலங்கச் செய்தார் என்பதும் பின்னர் அவனே சாமகரணம் பாடிப் பெருமானை மகிழ்வித்து வரங்கள் பல பெற்றான் என்பதும் பிரசித்தமான வரலாறு. இதனைத் திருஞானசம்பந்தர் தமது ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் எட்டாவது திருப்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். துஷ்டன் மோஹமடைதல் என்பது எவரால் தனக்குச் செல்வமும் வலிமையும் கிடைத்ததோ அவரிடமே தன் வலிமையைக் காட்டும் செயலாகும்.

The strength of the Arms of Ravana was obtained by worshipping Thee. But when he showed this strength to

thy abode Kailasa, Thou by pressing a little Thy toe, pushed him to the *patala* (the nether world) even where he could not stay. Surely, the wicked, when affluent, becomes deluded.

यद्द्विं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सती-

मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।

न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयोः

न कस्या उन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३ ॥

யத்ருத்திம் ஸுத்ராம்ணோ வரத பரமோச்சைரபி ஸதீம்

அதச்சக்ரே பாணா: பரிஜநவிதேய த்ரிபுவந: ।

ந தச்சித்ரம் தஸ்மிந் வரிவஸிதரி த்வச்சரணயோ:

ந கஸ்யா உந்நத்யை பவதி சிரஸஸ்த்வய-
யவநதி: ॥ 13 ॥

13. வரங்களை அருளும் ரிரானே! பாணன் என்ற அஸுரன் மூவுலகங்களையும் தனக்கு அடிமையாகச் செய்து 3மலான இந்திரனது செல்வத்தையும் கூடமிகக் தாழ்ந்ததாகச் செய்து விட்டான் என்பது உம்முடைய திருவடிகளில் நமஸ்கரித்த அவனிடம் அதிசயம் அல்ல. உம்மிடத்தில் செய்யப்படும் தலைவணக்கம் எத்தகைய உயர்வைத்தான் கொடுக்காது?

(னி-ம்) சிவபிரானின் திருவடிகளில் செய்யப்படும் வணக்கம் மிகுந்த உயர்வைத்தரும் என்பது கருத்து.

Oh! Giver of Boons, Banasura brought the three worlds under his command and lowered the great wealth of Indra. That he did this is no wonder - because he worshipped Thy feet; what elevation does not one get by bowing down the head to Thee.

अकाण्ड ब्रह्माण्ड क्षयचकित देवासुरकृपा-

विधेयस्याऽऽसीद्यस्त्रिनयन विषं संहृतवतः ।

स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो

विकारोऽपि श्लाघ्योभ्रुवनभय भङ्गव्यसनिनः ॥ १४ ॥

அகாண்ட ப்ரம் மாண்ட சூயசகிததேவாஸுரக்ருபா-
விதேயஸ்யா(ஆ)ஸீத்யஸ்த்ரிநயந விஷம்

ஸம்ஹ்ருதவத: ।

ஸ கல்மாஷ:கண்டே தவ ந குருதே ந ச்ரியமஹோ

விகாரோ(அ)பி ச்லாக்யோ புவநபய பங்கவ்ய-

ஸநிந: ॥ 14॥

14. முக்கண்ணனே! எதிர்பாராது உலகமனைத்தையும் அழிக்கத் தக்கதாகத் தோன்றிய ஹாலாஹல விஷத்தினால் பயமடைந்த தேவாசுரர்களின் மீது வைத்த கருணையினால் அந்த விஷத்தை விழுங்கிய உமது கழுத்தில் ஏற்பட்ட அந்தக் கறை உமக்கு அழகையே கொடுத்ததன்றோ? உலகத்தை அச்சத்தினின்றும் காப்பதில் ஈடுபட்டவர்க்கு விகாரமும் கொண்டாடத்தக்க அலங்காரமே யாகும் அல்லவ?

(வி-ம்) இறைவன் நிலகண்டனாக ஆன வரலாற்றைப் பாடாத கவியே இருக்க முடியாது. இறைவனது கருணைக்கு எடுத்துக் காட்டு இந்த விஷபானம் ஒன்று போதாதா என்கிறார் ஆதி சங்கரரும் தமது சிவானந்த லஹரியில் (ஸ்லோகம் —31 பார்க்க)

Oh ! Three-eyed God ! Thou drank the poison due to compassion on the Devas and Asuras who were struck with fear at the unexpected destruction of this universe by this poison. The stain on the throat of Thee due to this act really beautified Thee. Even deformity becomes admirable in the case of one who is given to saving the Universe from fear.

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे

निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।

स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्

स्मरः स्मर्त्व्यात्मा न हि वशिषु पश्यः परिभवः ॥

அஸித்தார்த்தா நைவ க்வசிதபி ஸதேவாஸுரநரே
நிவர்தந்தே நித்யம் ஜகதி ஜயினோ யஸ்ய விசிகா:
ஸ ப்ச்யந்நீச த்வாமிதரஸுரஸாதாரணமபூத்
ஸ்மர:ஸ்மர்த்த்வயாத்மா நஹி வசிஷுபத்ய:

பரிபவ: ॥ 15 ॥

15. ஈசனே ! எவ்னுடைய வெற்றியுடைய பாணங்கள் தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் கூடிய மூவுலகங்களிலும் ஓரிடத்திலும் கூடப் பயனையடையாது எப்பொழுதும் திரும்ப மாட்டாவோ, அந்த மன்மதன் உம்மை மற்ற ஸாதாரண மான தேவர்களைப்போல் நினைத்து (பாணங்களை உம்மீது விட்டபடியால்) நினைவில் மட்டுமே இருக்கக் கூடியவனாய் ஆனான். ஏனெனில் இந்திரியங்களை ஜபித்தவர்களான மஹா பிருஷ்டர்களிடம் செய்யும் அவமானமானது நன்மையைச் செய்யாதல்லவா?

(வி-ம்) எங்கும் எப்பொழுதும் திரும்பாது வெற்றியடையக் கூடியவையேயாயினும் மன்மத பாணங்கள் இறைவனைப் பாதிக்கவில்லை. அதே சமயம் அவருடைய நெற்றிக் கண்ணால் எரிந்து சாம்பலாகக்கப்பட்டு மன்மதன் என்று ஒருவன் இருக்கிறான் என்று நினைவில் மட்டுமே இருக்கக்கூடியவனாய் சரீர மில்லாதவனாக ஆகி விட்டான். கந்தபுராணம் காமதகனம் படலத்தில் இவ்வரலாற்றை விரிவாகக் காணலாம்.

Oh ! Lord ! Manmatha (God of Love), whose victorious arrows never return unfruitful in all the three worlds of gods, asuras and men (i.e. always successful) became an

object of memory only, by thinking Thee like ordinary other gods. Because an insult to the self-controlled great-men will not do good.

मही पादाघाताद्ब्रजति सहसा संशयपदं

पदंविष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुणग्रहगणम् ।

मुहुर्घौदौस्थ्यं यात्यनिभृत जटाताडिततटा

जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभ्रुता ॥ १६ ॥

மஹி பாதாகாதாத்வ்ரஜதி ஸஹஸா ஸம்சயபதம்
பதம் விஷ்ணோர்ப்ராம்யத்புஜபரிகருக்ணகர்ஹ
கணம் ।
முஹுர்஘ௌத்யெளர்தெளஸ்த்யம் யாத்யநிப்ருதஜடா
தாடித தடா
ஜகத்ரக்ஷாயை த்வம் நடஸி நநு வாமைவ
விபுதா ॥ 16 ॥

16. நீர் எப்போது உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக தாண்டவம் புரிகின்றீரோ அப்போது உமது கால்களின் தாக்குதலால் பூமியானது தான் நிலைத்திருக்குமோ என்னவோ என்ற ஐயநிலையைடைகிறது. உம்முடைய இரும்புத் தடிகள் போன்றவையான புஜங்களின் சுழற்சியால் கிரஹக் கூட்டங்களுடன் கூடிய மேலுலகமும், உன்னுடைய விரிந்த சடைகளால் தாக்கப்பட்ட பகுதியையுடைய சுவர்க்கலோகமும் துக்கநிலையை அடைகின்றன. உன்னுடைய பிரபுத் தன்மையும் பிரதிகூலத்தையே தருவதாகின்றது. இது ஆச்சரியம்.

(வி.ம்) உலகத்தைக் காப்பதற்காகவே சிவபிரான் தாண்டவம் புரிந்தாலும் அதன் மகத்துவத்தால் உலகத்துக்குச் சிறிது தொல்லை யும் ஏற்படுகிறது. நன்மை செய்யும் பிரபுத்துவம் சிறிது துன்பத்துக்கும் காரணமாகும் போலும். இது

நிந்தாஸ்துதி போல தாண்டவத்தின் மகத்துவத்தைப் புகழ்வ
தா கிறது.

Thou danced to save the world, but while dancing, the earth reached a doubtful state whether it would last or not by the mighty striking of Thy feet. the Antariksha world (region between earth and heaven) along with the planets also felt the same way by the movement of Thy iron-club-like hands and the heaven became miserable due to its side being struck by the waving of Thy matted hair-locks. What a wonder? Even the mightiness becomes the cause of trouble.

वियद्वापी तारागण गुणितफेनोद्गमरुचिः

प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टशिरसि ते ।

चगद्द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-

त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥ १७ ॥

வியத்வ்யாபீ தாராகணகுணிதபேநோத்கமருசி:
ப்ரவாஹோ வாராம் ய: ப்ருஷதலகுத்ருஷ்டச்

சிரஸி தே ।
ஐகத்தவீபர்காரம் ஜலதிவலயம் தேந க்ருதமிதி
அநேநைவோந்நேயம் த்ருதமஹிம திவ்யம் தவ
வபு: ॥ 17 ॥

17. ஆகாயம் முழுமையும் வியர்பித்ததும், நஷைத்திரக்
கூட்டங்களால் மேலும் அழகூட்டப்பட்ட நுரையினை
யுடையதுமான கங்காநதியின் பெருக்கானது உமது தலையில்
ஒரு திவ்யினும் நுண்ணியதாய்க்காணப்பட்டது. பின்னர்
அதனாலேயே இந்த உலகம் கடல்களை வகையமாகவுடைய
தீவுகளாகச் செய்யப்பட்டன. இதனால் உமது திவ்யமான
சரீரத்தினது மகிமையானது ஊறித்து அறியப்படுகிறது.

(வி-ம்) பகீரதனுடைய பிரார்த்தனைக்கிணங்கிப் பூமியில் இறங்கச் சம்மதித்த கங்காநதி ஆகாயம் முழுமையும் வியாபித்துப் பெருத்த ஆரவாரத்துடன் கீழே இறங்க, மற்ற எத்தேவராலும் தாங்க முடியாத அந்தப் பிரவாஹத்தினை சிவ பிரான் ஏற்றுத் தம் தலையில் சிறு திவையாகத் தங்கும்படி செய்து கங்காதரர் என்று அழைக்கப்பட்டார். மீண்டும் பகீரதனின் பிரார்த்தனைக் கிணங்கிப் பெருமானார் ஒரு பகுதி நீரைக் கீழே விட அந்த சிறு பகுதியே ஏழு கடல்களையும் நிரப்பி ஒரு ஜல்வளையம் போல உலகத்தைச் சூழ்ந்து உலகனைத்தையும் தீவுகளாகச் செய்தது என்றால் முழு வெள்ளத்தினையும் தாங்கிய மஹாதேவரது சரீரத்தின் பெருமையை ஊழித்து அறியலாம் அல்லவா என்கிறார் மஹாகவி.

The river (Ganges) which pervaded the sky and the beauty of whose foams were enhanced due to the stars, looked smaller than a drop of water on Thy head. Again the same river turned the world into islands surrounded by water. The greatness of Thy divine body should be inferred by this.

रथः क्षीणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो

रथाङ्गे चन्द्राकौ रथचरणपाणिश्शर इति ।

दिग्क्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाङ्ग्वरविधिः

विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः १८

ரத: சேஷாணி யந்தா சதத்ருதிரகேந்த்ரோ தனூரதோ
ரதாங்கே சந்த்ராரக்கெள ரதசரண்பாணி: சரஇதி
திதசேஷாஸ்தே கோ(அ)யம் த்ரிபுரத்ருணமாடம்பர

விதி:

விதேயை: க்ரீடந்த்யோ ந கலு பரதந்த்ரா: ப்ரபு

திய: || 18 ||

18. ஈசனே! உமக்கு அற்பமான புல்லியப் போன்ற முப்புரங்களை எரிக்க நீர் விரும்பிய போது பூமி தேராகவும், பிரம்மதேவன் ஸாரதியாகவும் மேரு பர்வதம் வில்லாகவும் மற்றும் சந்திர சூரியர்கள் இரண்டு தேர்ச்சக்கரங்களாகவும், சக்கரபாணியான மஹாலிஷ்ணு அம்பாகவும் இருந்தனர். இத்தகைய ஆடம்பரங்கள் உமக்கு எதற்காக? (முப்புரத்தை இறைவன் புன்னகையால் எரித்தான் என்பது வரலாறு! ஒரு ப்ரபுவினது புத்தியானது ஒரு பொழுதும் தன் கீழுள்ளவர்களை எதிர்பார்த்து இருப்பதில்லை. (அவர்களை எதிர்பார்ப்பது போல் காட்டி) வினாயாடுவார்கள் என்றவாறு.

(வி-ம்) எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத முப்புரத்து அசுரர்களை அழிக்கச் சிவபிரானின் அருகி வேண்டி அவரைப்புகுபதி என்று தேவர்கள் துதிக்கார்கள். பதியானபரம னும்புகளாகிய தேவர்களைக்காக்கத்திரிபுரத்து அசுரர்களுடன் போருக்கு மேலே காட்டிய யுத்த ஸந்நாகத்துடன் எழுந்தார். ஆயினும் அத்தேர் அச்சமுறிந்து நிலை குலைந்து விழலும், இறைவன் அதனை வேண்டாது தமது புன்சிரிப்பாலே முப்புரத்தையும் எரித்தனர் என்பது வரலாறு. எஜமானன் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேலைக்காரரையே நம்பியிருக்க மாட்டான் என்றவாறு. திரிபுரஸம்ஹார வரலாறு கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் 6-ம் காண்டம் 2-வது ப்ரசனத்தில் வருகிறது.

When Thou wanted to destroy the three cities (of gold, silver and iron) which were just a piece of straw to Thee, the earth, Brahma, Meru (a great mountain), the sun and the moon, and Maha Vishnu were the chariot, charioteer, bow, wheels of the chariot and the arrow respectively to Thee. Why all these paraphernalia to Thee (because Thou burnt these three cities by just a smile). The Lord will not be dependent on his servants but will only play with them.

हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयोः

यदेकोने तस्मिन् निजमुदहरत्रेकमलम् ।

गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा

त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागति जगताम् ॥ १९ ॥

ஹரிஸ்தே ஸாஹஸ்ரம் கமலபலிமாதாயபதயோ :
யதேகோநே தஸ்மிந் நிஜமுதஹரந்நேத்ரகமலம் ।
கதோ பக்த்யுத்ரேக: பரிணதிமஸௌ சக்ரவபுஷா
த்ரயாணாம் ரக்ஷாயை த்ரிபுரஹர ஜாகர்த்தி
ஜகதாம் ॥ 19 ॥

19. முப்புரமெரித்த பரமனே! மஹா விஷ்ணுவானவர் உமது திருவடிகளில் ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் பூஜை யினைச் செய்து அவ்வாயிர மலரில் ஒன்று குறைந்த பொழுது தனது கண்ணான தாமரையையே பிடுங்கி அர்ப்பணித்தார் என்ற இந்த பக்தியின் பெருக்கே ஸுதர்சனமென்னும் சக்கர ரூபமாய் பரிணமித்து மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் பெருட்டு விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

(வி-ம்) மஹாவிஷ்ணுவானவர் சிவபூஜை செய்து, தமது கண்ணினையே ஒரு தாமரை மலராக அர்ப்பணித்து வழிபட்டார். சிவபெருமான் விஷ்ணுவின் முதிர்ந்த பக்திக்கு மெச்சி தாம் சலந்தராசுரனைக் கொல்வதற்காக உண்டாக்கிய சுதர்சனமென்னும் சக்கரத்தை அவருக்கு அருள் புரிந்தார் என்பதையே புஷ்பதந்தர் மஹாவிஷ்ணுவின் சிவபக்தியின் முதிர்ச்சியே சக்கரரூபமாக மாறியது என்று நயம்படக் கூறினார். இவ்வரலாறு கூர்மபுராணம், ஸ்காந்த புராணம், மற்றும் பல புராணத்தரங்களில் விரிவாய்க் காணலாம். பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பு பீடத்தின் மீது அமர்ந்து சிவோக்கர்ஷத்தை வைஷ்ணவர்களுக்கு 24 காரணங்களால் எடுத்துக் காட்டிய ஹரதத்தாசாரியர் இதையும் ஒன்றாகக் கூறியுள்ளார்.

விளக்கத்தை மாதவச்சிவஞான சுவாமிகளின் தமிழாக்கத்
தில் அப்பகுதி கீழே காண்க:

“தனது விழியுடன் ஓராயி ரங்கமலப்
புதுமலர் கொண்டு அரி பூசனை ஆற்றலின்
ஆங்கவர்க்கு இரங்கி ஆழி ஈந்து அருளலின்”

விரிவஞ்சி மேலும் விளக்கம் கூருது விடுத்தனம்.

Oh! Destroyer of the three cities! Maha Vishnu worshipped Thee with one thousand lotus flowers and when one lotus was found short, he immediately plucked his eye and offered it in the place of the lotus. This ripe devotion unto Thy feet transformed into CHAKRA-YUDHA, a weapon called *sudarsana* which remains always alert in protecting the three worlds.

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां

क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।

अतस्त्वां संप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं

श्रुतौ श्रद्धां वद्वा ददपरिकरः कर्मसु जनः ॥ २० ॥

க்ரதௌ ஸுப்தே ஜாக்ரத் த்வமஸி பலயோகே

க்ரதுமதாம்

க்வ கர்ம ப்ரத்வஸ்தம் பலதி புருஷாராதநம்ருதே ।
அதஸ்த்வாம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய க்ரதுஷு பலதாந-

ப்ரதிபுவம்

க்ருதௌ ச்ரத்தாம் பத்வா த்ருடபரிகர: கர்மஸு

ஜந: ॥ 20 ॥

20: யாகம் செய்து முடிந்து விட்டது. அந்த வேள்வி
யின் பயனைக் கொடுப்பதற்கு நீ கரத்திருக்கிறாய். சக்வரனை
வழிபடாமல் முடிந்து போன கர்மாக்கள் எப்படிப் பலன

ளிக்கும். ஆகையினால் கர்மாக்களுக்குப் பலனளிப்பவன் நீயே என்று அறிந்து வேதவாக்யங்களில் நம்பிக்கை வைத்து யாகாதி கர்மாக்களைச் செய்வதில் ஜனங்கள் உறுதியாய் இருக்கிறார்கள்.

(வி-ம்) பரமேச்வரனே யாகங்களுக்குத் தலைவர், அரசர் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. மீமாம்சகர்கள் என்னும் பிரிவினர் கர்மாக்களே போதும் ஈச்வரன் இல்லை என்ற கொள்கையுடையவர்கள். அவர்களை மறுத்து முடிந்து போன கர்மாக்கள் எப்படி பின்னர்ப் பயன் கொடுக்கும்? பலனை அளிக்க உத்தரவாதி ஒருவர் வேண்டாமா? அவரே பரமேச்வரன். பலன் கொடுக்க அவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையாலேயே ஜனங்கள் கர்மாக்களைச் செய்கிறார்கள் என்று கவி கூறுகிறார். உலக நிலையிலும் கூலி கொடுக்க எனுமான் இருக்கிறார் என்ற உறுதியினால் தான் வேலையாள் வேலை செய்கிறான் என்பது உணர்வு.

The sacrifice having been completed, Thou art ever ready to give the fruits thereof. Without worshipping Thee how can the past action give the result? Therefore, realising Thee as the giver of fruits and having faith in the scriptures people become firm in doing these sacrifices.

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता-

मृषीणामार्तिवज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।

क्रतुश्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो

ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥ २१ ॥

கரியாதகஷ்டா தகஷ்ட: க்ரதுபதிரதீசஸ்தநுப்ருதாம்
ருஷீணாமார்திவஜ்யம் சரணத ஸதஸ்யா:

ஸூரகணை: ।

க்ரதுப்ரம்சஸ்த்வத்த:க்ரதுபலவிதாநவ்யஸநிநோ
 த்ருவம் கர்த்து: ச்ரத்தாவிதுரமபிசாராய ஹி
 மகா: || 21 ||

21. அனைவருக்கும் அடைக்கலமளிப்பவரே! யாகங்கள் செய்வதில் வல்லவரான தக்ஷப்பிரஜாபதியானவர் தானே யாகம் செய்பவராயும், ரிஷிகளே நித்விக்குகளாகவும், தேவர்களே சபையினராகவும் கொண்டு நடத்திய யாகமானது, யாகத்திற்குப் பலன்களை அளிப்பவரான உம்மாலேயே அழிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் உம்மிடம் பக்தியில்லாமல் செய்யப்படும் யாகமானது செய்பவனையே அழித்து விடும் ஆபிசாரமாகி விடும் என்பது நிச்சயம்.

(வி-ம்) தக்ஷயக்ரு வரலாறு விங்கபுராணம், ஸ்காந்த புராணம் மற்றும் புராணந்தரங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. செய்யும் காரியம், செய்பவன், கூட உதவுபவர்கள், எல்லாம் எவ்வளவு சிரேஷ்டமாயினும் கூட, யக்ருங்களுக்குத் தகிவரான சிவபெருமானிடம் பக்தியில்லாது செய்த காரணத்தால் அவராலேயே அது அழிக்கப்பட்டது. கர்மாக்கள் பக்தியுடன் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் அவை களே செய்பவனை அழித்துவிடும். “பரனடிக்கன்யில்லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்” என்று சைவ ஞான நூலான சிவ ஞான சித்தியார் கூறி அதற்கு உதாரணமாக “வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி” முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

Oh! Lord giver of refuge ! Daksha, an expert in performing sacrifices, performed a sacrifice where the Rishis were the priests, and the gods were the audience. But destruction to this sacrifice came from Thee who are verily the bestower of fruits of the sacrifice. This is because of the fact that without devotion to Thee, the sacrifice turns into an ABICHARA which will cause only injury to the performer.

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं

गतं रोहिद्रूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।

धनुष्पाणोर्यातिं दिवमपि सपत्राकृतममुं

त्रसंतंतेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥

ப்ரஜானாதம் நாந ப்ரஸபமபிகம் ஸ்வாம் துஹிதரம்
கதம்ரோஹித்பூதாம் ரிரமயிஷும் ருஷ்யஸ்யவபுஷா
தநுஷ்பாணோர்யாதம் திவமபி ஸபத்ராக்ருதமமும்
த்ரஸந்தந்தேத்யாபி த்யஜதி ந ம்ருகவ்யாத -

ரபஸ: ॥ 22 ॥

22. உயிர்களைப் படைக்கின்ற பிரம்மதேவன் தன்
னுடைய மகனையே (திலோத்தமை) ஆசைப்பட்டுப் பலவந்த
மாக அடைய முயற்சித்தான். அவள் பயந்து பெண்மாளின்
உருவமெடுத்து ஓடியபொழுது ஆண் மாளின் உருவமெடுத்து
அவளைத் துரத்திய பிரம்மதேவனை கையில் வில்லுடன்
கூடிய வேடனது உருவமெடுத்த உமது கோபம், உமது
அம்பினால் தாக்கப்பட்டுப் பயமடைந்து ஆகாயத்திற்கு ஓடி-
யும், அவளை இப்பொழுதும் விட்டு விடவில்லை.

(வி-ம்): மீண்டும் அத்தகைய தவறு செய்வானாயின்
அவனைச் சிஷிக்க இறைவனாரது கோபம் தயாராக உள்ளது
என்பது கருத்து.

Oh Lord! Brahma, the creator of the Universe, seized
with passion with his own daughter (Tilothama) tried to
get her forcibly and when she ran away in the form of a
hind, Brahma also taking the form of a stag chased her.
And the Anger of Thee, who took the form of a hunter
with bow in hand, has not yet left Brahma, though stro-
ngly pierced by Thy arrow and terror-strucken he has
fled to the sky.

स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमहाय तृणवत्

पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।

यदि स्त्रैण देवी यमनिरत देहाद्धघटना-

दवैति त्वामद्वा वत वरद मुग्धायुवतयः ॥ २६ ॥

ஸ்வலாவண்யாசம்ஸா த்ருததநுஷ்மஹ்நாய

த்ருணவத்

புர:ப்லுஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா புரமதன புஷ்பாயுதமபி ।
யதி ஸ்த்ரைணம் தேவீ யமநிரத தேஹார்த்தகடநாத்
அவைதி த்வாமத்தா பத வரத முக்தாயுவதய: ॥23॥

23. முப்புரங்களை எரித்த பரமனே! வரதங்களை அருளும் வரதனே! கையினில் வில்லுடன் கூடிய காதற்கடவுளான மன்மதன் தன் கண்ணெதிரிலேயே ஒரு சிறு துரும்பு போல் ஒரு கணத்தில் எரிந்து போனதைக் கண்கூடாகக் கண்ட பின்பும், தனது கடுமையான தவத்தின் பயனாய் உமது பாதிப் பாகத்தில் இருக்கும் தன்மையைப் பெற்ற பார்வதி தேவி யானவள், தனது அழகினால் கர்வங்கொண்டு நீர் அவளது மோஹத்தில் மூழ்கி இருப்பதாகக் கருதினாளால், அந்தோ! இந்த இளம் பெண்கள் மடமையில் மூழ்கி இருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயம்.

(வி-ம்) பார்வதி தேவி இறைவனது பாதிபாகத்தைப் பெற்றது அவளது கடுமைபான தவத்தினாலேயே அன்றி அவளது அழகினால் அல்ல. காமனை எரித்த ஒரு செயலே அவரது வைரக்கியத்துக்குப் போதுமான சான்றாகிறது. “நான் உன்னுடைய தவத்தினால் விலக்கு வாங்கப்பட்டு விட்டேன், இனி உனது தாஸன் நான்” என்றே பெருமான் கூறியதாக மஹாகவி காளிதாஸனும் தனது குமாரசம்பவத்தில் கூறியுள்ளார். எனவே இறைவனைப் பக்தியினால் வசப்படுத்த முடியுமேயன்றி வேறு எவ்வகையினாலும் எவராலும் வசப்படுத்த முடியாது.

Oh, Destroyer of the three cities ! Oh, Bestower of Boons ! Parvathi saw in her front, the God of Love (Manmatha) with bow in hand, was burnt in a moment like a piece of straw by Thee. If even after seeing this, proud of her beauty, she thinks that Thou art under her fascination because she occupies half of Thy body which is only due to her hard penance, alas ! the young women are surely under delusion.

स्मशानेष्वாக्रीडा स्मरहर पिशाचास्सहचराः

चिताभस्मालेपः स्रगपि नृकरोटीपरिकरः ।

अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं

तथापि स्मरूणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ २४ ॥

சம்சானேஷ்வாக்ரீடா ஸ்மரஹர பிசாசாஸ்ஸஹசரா:

சிதாபஸ்மாலேப: ஸ்ரகபி ந்ருகரோடிபரிகர: ।

அமங்கல்யம் சீலம் தவ பவது நாமைவமகிலம்

ததாபி ஸ்மர்த்ருணாம் வரத பரமம் மங்களமஸி ॥ 24

24. மன்மதனை எரித்தவரே! வரதனே! மயானத்தில் உமது விளையாட்டு, உடனிருப்பவர்கள் பூதகணங்கள், உடல் களின் எரிந்த சாம்பலே உமது திருமேனியின் மேல்பூச்சு, மனித மண்டை ஓடுகளாலானதே உமது மாலை. உமது இந்த நடத்தைகளெல்லாம் அமங்களமானவைகளேதான். ஆயினும் உன்னை நினைப்பவர்களுக்கு நீர் மிக உயர்ந்த மங்களத்தை அருளுபவராக இருக்கின்றீர்.

(வி-ம்). சிவம் என்றாலே மங்களம் என்பது பொருள். 'ஸ்மரஹர' என்று அழைத்துப் பெருமானது வைராக்ய சீலத்தையும், 'வரத' என்றழைத்து அவரது அருளும் தன்மையை யும் போற்றுகின்றார் கவி.

Oh, Destroyer of Manmatha ! Oh, Bestower of Boons ! Thou playest in the cremation ground, Thy companions are the ghosts, Thy body is smeared with ash of the burnt bodies and Thy garland is of human skulls. All this conduct of Thine is thus inauspicious; but to those who think of Thee, Thou becomest the cause of great prosperity.

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायान्तमरुतः

प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्सङ्गितदृशः ।

यदालोक्याह्लादं हृदइव निमज्ज्यामृतमये

दधत्यंतस्तत्त्वं किमपि यमिनः तत्किल भवान् ॥ २५ ॥

மந: ப்ரத்யக்ஸித்தே ஸனிதமவதாயாத்தமருத:

ப்ரஹ்ருஷ்யத்ரோமாண: ப்ரமதஸலிலோத்-

ஸங்கிதத்ருச: ।

யதாலோக்யாஹ்லாதம் ஹ்ராத இவ நிமஜ்யாம்ருதமயே

ததத்யந்தஸ்தத்வம் கிமபி யமிந: தத்கில

பவான் ॥ 25 ॥

25. யோகிகள் சாஸ்திர விதிகளின்படி அந்தர்முகமாக இருந்து மூச்சையும் மனதையுமடக்கி எந்த தத்துவத்தைத் தமக்குள் தியானம் செய்து அனுபவித்து அந்த அனுபவ ஆனந்தத்தால் மயிர்க்கூச்செறிந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தோட அம்ருதமயமான கடலில் திகாப்பது போல ஆத்மான்ந்தத்தை அடைகிறார்களோ, அந்த உண்மையான தத்துவம் நீயே.

(வி-ம்) பிராணயாமத்தாலும் யோகத்தாலும் யோகிகள் எல்லாம் அனுபவித்து ஆனந்தத்தையடையும் அத்விதீயமான பரமான்ந்த பரமாத்ம தத்துவம் சிவபெருமானே என்பது இதன் மூலம் கூறப்படுகிறது.

Thou art verily that truth which the yogis realise through concentration of mind in the inner-self, controlling breath according to the sastras and realising which they, thrilling with joy, shed tears and as if swimming in a sea of nectar, enjoy inner bliss.

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहः

त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च ।

परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता विभ्रति गिरं

न विद्मस्तत्त्वं वयमिह तु यत् त्वं न भवसि ॥ २६ ॥

த்வமார்க்கஸ்த்வம் ஸோமஸ்த்வமஸி பவநஸ்த்வம்

ஹுதவஹு:

த்வமாபஸ்த்வம் வ்யோம த்வமு தரணிராத்மா

த்வமிதி ச ।

பரிச்சிந்நாமேவம் த்வயி பரிணதா பிப்ரதி கிரம்

ந வித்மஸ்தத்தத்த்வம் வயமிஹ து யத் த்வம் ந

பவஸி ॥ 26 ॥

26. நீ சூரியன், நீ சந்திரன், நீ காற்றுக-இருக்கிருய், நீ அக்னியாகவும், ஜலமாகவும், ஆகாயமாகவும், பூமியாகவும், ஆத்மாவாகவுமிருக்கிருய் என்று ஒரு அளவுக்குட்பட்டவைகளானவையாக உன்னைப்பற்றி அறிஞர்கள் எண்ணுகிறார்கள் ஆனால் நீயாக இல்லாத எந்த ஒரு வஸ்துவையும் நாங்கள் அறியவில்லை.

(வி-ம்) ஸகலமான பொருள்களும் இறைவனே என்பது கருத்து. இதனால் சிவபெருமானின் அஷ்டமூர்த்தி ஸ்வரூபமும் எல்லாம் அவரேயாகும் தன்மையும் கூறப்படுகிறது.

The learned men hold about Thee the limited opinion, that Thou art the Sun, Moon, Fire, Air, Water, the space, the earth and the Self. But we do not know that thing which Thou art not.

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपिसुरान्
 अकाराद्यैर्वर्णैः त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति ।
 तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः
 समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥ २७ ॥

தரயீம் திஸ்ரோ வ்ருத்தீஸ்த்ரிபுவநமதோ த்ரீநபி
 ஸுரான்
 அகாராத்யைர்வர்ணை: த்ரிபிரபிததத் தீர்ண-
 னிக்ருதி ।
 துரீயந்தே தாம த்வநிபிரவருந்தாநமணுபி:
 ஸமஸ்தம் வ்யஸ்தம் த்வாம் சரணத க்ருணாத்-
 யோமிதிபதம் ॥ 27 ॥

27. அடைக்கலம் அளிக்கும் பெருமானே! மூன்று வேதங்கள், மூன்று நிலைகள், மூன்று உலகங்கள், மூன்று மூர்த்திகள் இவைகளைக் குறிக்கும் 'அ' கார, 'உ' கார, 'ம' காரங்களால் ஆன 'ஓம்' என்னும் பதம் தனியாக உன்னைக் குறிப்பிடுகிறது. சூக்ஷ்மமான ஒலியினால் ஒன்று சேர்க்கப் பட்ட பிரணவமான 'ஓம்' மொத்தமாக அநாதியான பரப்ரம்ம ஸ்வரூபமாக உன்னைக் குறிப்பிடுகின்றது.

(வி-ம்) மூன்று வேதங்கள்: ருக், யஜுர், சாமம்; மூன்று நிலைகள்: விழித்திருக்கும் நிலை, கனவு நிலை, ஆழ்ந்த உறக்க நிலை; மும்மூர்த்திகள்: பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், ஓம் காரமே பரபிரம்ம ஸ்வரூபம். அதுவே பரமேச்வரன் என்பது கருத்து.

Oh, giver of refuge! made up of the three letters A,U,M indicating the three Vedas, three conditions and three gods, the word 'OM' speaks of Thee separately. United by the subtle sound, the Pranava (OM) collec-

tively mentions Thee as the absolute transcendent Brahman (The Paramathma).

भवशर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रःसहमहां-

स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।

अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि

प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहित नमस्योऽस्मि भवते ॥२८॥

பவச்சர்வோருத்ர: பசுபதிரதோக்ரஸ்ஸஹமஹாந்
ததா பீமேசாநாவிதி யதபிதாநஷ்டகமிதம் ।
அமுஷ்மிந்ப்ரத்யேகம் ப்ரவிசரதி தேவ ச்ருதிரபி
ப்ரியாயாஸ்மை தாம்நே ப்ரணிஹித நமஸ்-
யோஸ்மி பவதே ॥ 28 ॥

28. பவன், சர்வன், ருத்ரன், பசுபதி, உக்ரன், மஹா தேவன், பீமன், ஈசானன் என்கிற இந்த எட்டு பெயர்களையும் ஒ தேவ! வேதமானது தனித்தனியாக உன்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அப்படி வேதங்களுக்குப் பிரியமாயிருப்ப வனும் ஜோதிப்பிழம்மானவனுமான உன்னை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(வி-ம்): பவன் முதலான எட்டுப் பெயர்களுடன் தனித் தனியாக 'தேவாய நம' என்று சேர்த்து வேதம் சிவபெருமானை வணங்குகிறது. (உ-ம்) பவாய தேவாய நம; சர்வாய தேவாய நம; முதலியன. இப்படி வேதம் வேறு எவரையும் பேசாமையால் வேதங்கள் சிவபெருமாளையே முழுமுதற் கடவுளாகப் பறைசாற்றுகின்றன என்று வேதப்பிரமாணத்தால் சிவபெருமானது தலைமைத் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

Oh Lord! Thou art mentioned by the eight names Bhava, Sarva, Rudra, Pasupati, Ugra, Mahadeva, Bhima and Isana even by the Vedas. To Thee who art so beloved to the Vedas and who is offulgent I prostrate.

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो

नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।

नमो वर्षिष्ठाय त्रिणयन यविष्ठाय च नमो

नमस्सर्वस्मै ते तदिद मतिसर्वाय च नमः ॥ २९ ॥

நமோ நேதிஷ்டாய ப்ரியதவ தவிஷ்டாய ச நமோ
 நம: சேஷாதிஷ்டாய ஸ்மரஹர மஹிஷ்டாய ச நம: ।
 நமோ வர்ஷிஷ்டாய த்ரிணயந யவிஷ்டாய ச நமோ
 நமஸ்ஸர்வஸ்மை தே ததித மதிஸர்வாய ச
 நம: ॥ 29 ॥

29. காடுகளை நேசிப்பவரே! வெகு அருகில் இருக்கும் உமக்கு வணக்கம். மிகவும் தூரத்தில் இருப்பவரான உமக்கு வணக்கம். மன்மதனை எரித்த பிரானே! மிக நுண்ணியராயும், மிகப்பெரியவராயுமுள்ள உமக்கு வணக்கம். முக்கண்ணனே! மிகப்பழையவரானவரும், மிகப்புதியவருமான உமக்கு நமஸ் காரம். எல்லாமாயிருப்பவரும், எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பவருமான உமக்கு வணக்கம்.

(வி-ம்) வேதத்தில் மிகப்பிரசித்தமான ஸ்ரீ ருத்ரம் என்னும் பகுதியில் கூறியபடி இறைவனது எல்லாமாகும் தன்மையையும், அனைத்தையுங் கடந்து “அப்பாலைக்கு அப்பாலைக்கு அப்பாலான்காண்” என்ற தன்மையையும் இந்த ச்லோகத்தின் மூலம் கவி போற்றுகிறார்.

Oh, Lover of Forests ! my salutation unto Thee who art very near and also very far away. Oh Destroyer of Manmatha ! my salutation unto Thee who art the subtlest and also the largest. Oh, Three eyed lord ! my salutation unto Thee who art the oldest and also the youngest. I offer this my salutation unto Thee who art all and also transcending all.

बहुलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः

प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।

जनसुखकृते सत्त्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः

प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३० ॥

பஹுளரஜஸே விச்வோத்பத்தௌ பவாய நமோ நம
 ப்ரபலதமஸே தத்ஸம்ஹாரே ஹராய நமோ நம: ।
 ஜநஸுகக்ருதே ஸத்த்வோத்ரிக்க்தௌ ம்ருடாய நமோ
 நம:

ப்ரமஹஸி பதே நிஸ்த்ரைகுண்யே சிவாய நமோ
 நம: ॥ 30 ॥

30. ராஜோகுணமிகுதியுடன் உலகைப்படைக்கும்
 பவனாகிய உமக்கு வணக்கம். தமோகுணத்தின் மிகுதியுடன்
 அதனை அழிக்கும் ஹரனாகிய உமக்கு வணக்கம். ஸத்வ
 குணத்தின் மிகுதியால் ஜனங்களுக்கு சந்தோஷத்தைச்
 செய்யும் (காக்கும்) ம்ருடனாகிய உமக்கு வணக்கம். முக்
 குணங்களையும் கடந்து நிற்கும். பரப்ரஹ்ம தத்துவத்தில்
 சிவன் என விளங்கும் உமக்கு வணக்கம்.

(வி-ம்) படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்
 தொழில்களையும் செய்யும் மும்மூர்த்திகளாயும் அவர்களுக்கு
 கெல்லாம் மேம்பட்ட தூயமூர்த்தியாயுமிருப்பவர் பரமசிவன்
 என்பது இந்த ச்லோகத்தின் கருத்தாகும்.

My salutations unto Thee, Bhava, who with excess of
 Rajas creates the world, unto Hara who with excess of
 Tamas destroys the universe, unto Mruda who with excess
 of Sattwa brings happiness to the people. Salutation unto
 Thee, called Siva, as Brahman or Paramathma transcend-
 ing all these three attributes.

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं
 क्व च तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्वद्विः ।
 इति चकितममं दीकृत्य मां भक्तिराधात्
 वरद चरणयोस्ते वाक्य पुष्पोपहारम् ॥ ३१ ॥

க்ருசபரிணதி சேத: க்லேசவச்யம் க்வ சேதம்
 க்வ ச தவ குணஸீமோல்லங்கிநீ சசுவத்ருத்தி: ।
 இதி சகிதமமந்தீக்ருத்ய மாம் பக்திராதாத்
 வரத சரணயோஸ்தே வாக்யபுஷ்போப-
 ஹாரம் ॥ 31 ॥

31 வரதனே! துயரங்களுக்குள்ளானதும் மலின மடைந்ததுமான எனது மனமெங்கே? என்றும் அனந்தமான குணங்களுடையதும் அழிவற்றதுமான உனது மகிமை எங்கே? இதன் காரணமாக நான் (உன்னைத் துதிக்க) பய மடைந்த போதிலும், உன்மீது வைத்த பக்தியானது என்னை பயத்தினின்றும்விலக்கி இந்த வாக்யபுஷ்பமாலையை உனக்குச் சமர்ப்பிக்கும்படி என்னை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியது.

(வி-ம்) இறைவனது அனந்தமான குணங்களைப் பரடத் தமக்கு தகுதி ஏதும் இல்லையென்றாலும் பக்தியினால் தூண்டப் பட்டே இந்தத் துதி மாலையை இறைவனுக்குச் சாத்தியதாகக் கவி கூறுகிறார்.

Oh, Giver of Boons, where is my mind which has not developed properly and subjected to misery? where is Thy eternal Divinity possessing infinite virtues? Though seized with fear because of this, my devotion to Thee has rendered me fearless and compelled me to offer this garland of speech-flowers at Thy feet.

असित गिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुःपात्रं
 सुरतरुवरशाखा लेखिनी पत्रमुर्वी ।

लिखति यदि गृहीत्वा शारदासर्वकालं

तदपि त्वगुणानामीश पारं न याति

॥ ३२ ॥

அஸிதகிரி ஸமம் ஸ்யாத்கஜ்ஜலம் ஸிந்து: பாத்ரம்

ஸுரதருவரசாகா லேகிநீ பத்ரமுர்வீ ।

லிகதி யதி க்ருஹீத்வா சாரதா ஸர்வகாலம்

ததபி தவ குணநாமீச பாரம் ந யாதி ॥ 32 ॥

32. ஈசனே ! நீலமலையே மசியாகவும் (மசி செய்ய உதவும் பொடி) ஸமுத்திரமே பாத்திரமாகவும், தேவலோகத்து மரத்தின் கிளையே எழுதுகோலாகவும், பூமியே ஓசையாகவும் அமைய ஸரஸ்வதி தேவியே ஸர்வகாலமும் எழுதினாலும் கூட உன்னுடைய பெருமையின் எல்லையை அடைய முடியாது.

(வி-ம்) அங்ஙனமிருக்க உனது மகிமைகளை முழுவதும் நான் எங்ஙனம் கூறி முடிப்பேன் என்கிறார் கவி.

Oh, Lord, If the blue mountain be ink (powder), the ocean the ink-pot, the branch of the tree of heaven the pen, the earth the writing leaf and with all these if Sarada, the Goddess of learning, writes for all time, even then the limit of Thy Divine virtues will not be reached.

असुर सुर मुनीन्द्रैरचितस्येन्दुमोक्षे:

ग्रथित गुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।

सकल गणवरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानो

रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार

॥ ३३ ॥

அஸுர ஸுர முநீந்த்ரைரர்ச்சிதஸ்யேந்துமௌளே:

க்ரதிதகுணமஹிம்னோ நிர்க்குணஸ்யேச்வரஸ்ய ।

ஸகலகணவரிஷ்ட: புஷ்பதந்தாபிதானோ

ருசிரமலகுவ்ருத்தை: ஸ்தோத்ரமேதச்சகார 33

33. எவர் அசுரர், தேவர், முனிவர்கள் முதலியவர்களால் வணங்கப்படுகிறாரோ, எவர் பிறைச்சந்திரனைத் தலையில் கொண்டவரோ எவருடைய குணமகிமைகளை அனைவராலும் பாடப்பட்டுள்ளனவோ, ஆனால் எவர் நிற்குணமான பரமாத்ம ஸ்வரூபமே அத்தகைய பரமசிவனாரைப் புகழ்ந்து சிவகணங்களில் சிறந்த புஷ்பதந்தர் என்ற பெயருடையவரால் அழகிய விருத்தங்களாலமைந்த இந்தத் துதியானது பாடப்பட்டது.

The best of the SIVAGANAS Pushpadantha by name composed this hymn made up of beautiful verses in praise of the Lord who is worshipped by Asuras, Rishis and Gods, who has adorned himself with the moon on His head, whose divine virtues have been sung by all but really who is the Paramatman transcending all the gunas or attributes.

अहरहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्

पठति परम भक्त्या शुद्धचित्तः पुमान् यः ।

स भवति शिवलोके रुद्र तुल्यस्तथाऽत्र

प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान् कीर्तिमांश्च

॥ ३४ ॥

அஹரஹரநவத்யம் தூர்ஜடே: ஸ்தோத்ரமேதத்

படதி பரமபக்த்யா சுத்தசித்த: புமாந் ய: ।

ஸ பவதி சிவலோகே ருத்ரதுல்யஸ்ததா(அ)த்ர

ப்ரசுரதரதநாயு: புத்ரவாந் கீர்த்திமாம்ச்ச॥ 34 ॥

34. பரமேச்வரரின் அழகிய இந்தத் தோத்திரத்தை தினமும் எவன் மேலான பக்தியுடன் படிக்கின்றானோ அவன் சிவலோகத்தில் சிவனுக்கு ஒப்பாயிருப்பான். இந்த உலகத்திலும் நிறைந்த செல்வம், நீண்ட ஆயுள், குழந்தைகள், கீர்த்தி முதலியவைகளை அடைவான்.

One who reads this beautiful stotra daily with great devotion becomes equal to SIVA in the abode of SIVA and while living in this world he gets abundant wealth, long life, number of children and also fame.

महेशान्नापरोदेवः महिम्नो नापरास्तुतिः ।

अघोराந்நாபரோ மन्ತ್ರः नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ ३५ ॥

மஹேசாந்நாபரோ தேவ: மஹிம் நோ நாபராஸ்துதி: ।
அகோராந்நாபரோ மந்த்ர: நாஸ்திதத்வம்குரோ:
பரம் ॥ 35 ॥

35. சிவபெருமானுக்கு மேலான தெய்வமும், மஹிம்நஸ்துதிக்கு மேலான துதியும், அகோர மந்திரத்திற்கு மேலான மந்திரமும், குருவிற்கு மேலான தத்துவமும் (அதாவது குருவின் உபதேசச் சிறப்பை உணர் தல்) கிடையாது-

There is no God greater than SIVA, no hymn greater than this Mahimnas stotra, no mantra greater than Agora Manthra and there is nothing to be known than the nature of the GURU, (because the Guru shows the way to realise God).

दीक्षादानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः ।

महिम्नः स्तवपाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ३६ ॥

தீக்ஷாதாநம் தபஸ்தீர்த்தம் ஞானம் யாகாதிகா :
கரியா: ।

மஹிம்நஸ்தவபாடஸ்ய கலாம்நார்ஹந்திஷோடசீம்

36. தீக்ஷை, தானம், தவம், தீர்த்தயாத்திரை, ஞானம், யாகம் முதலிய எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தாலுங்கூட இந்த மஹிம்நஸ்துதியைப் படிப்பதின் பலனில் பதினாறில் ஒரு பாகத்துக்கு இணையாகாது.

Initiation into spiritual life, charity, penance, pilgrimage, knowledge of scriptures, performing sacrifices all these even put together will not get one sixteenth part of the benefit got by the recitation of the Mahimnas stotra.

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः

शशिधर वरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।

स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्यरोषात्

स्तवनमिदमकार्षीत् दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥ ३७ ॥

குஸுமதசநநாமா ஸர்வகந்தர்வராஜ:

சசிதரவரமௌளேர் தேவதேவஸ்ய தாஸ: |

ஸ கலு நிஜமஹிம்நோ ப்ரஷ்ட ஏவாஸ்ய ரோஷாத்

ஸ்தவநமிதமகார்ஷீத் திவ்யதிவ்யம் மஹிம்ந: 37

37. புஷ்பதந்தன் என்ற பெயருள்ள கந்தர்வ ராஜன் பிறைச்சந்திரனை முடியில் அணிந்த சிவபெருமானின் தாஸன். அவருடைய கோபத்துக்கு ஆளாகித் தனது பெருமையினின்றும் நழுவி விழுந்து இந்த அழகிய சிவமஹிம்ன ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தார். (அதனால் இழந்த தனது பெருமையை மீண்டும் பெற்றார் என்றவாறு)

The King of the Gandharvas, Pushpadantha by name is a devotee of SIVA. Fallen from his position due to the anger of SIVA, Pushpadantha composed this beautiful Mahimnas stotra. (And by this he got back his original status)

सुरवर मुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं

पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ।

ब्रजति शिवसमीपं किञ्चरैः स्तूयमानः

स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ ३८ ॥

ஸ்ரீரவரமுநிபூஜ்யம் ஸ்வர்க்கமோகைஷ்டகஹேதும்
 படதியதிமநுஷ்ய: ப்ராஞ்ஜலிர்நாந்யசேதா: ।
 வ்ரஜதி சிவஸமீபம் கிந்நரை: ஸ்தூயமாந:
 ஸ்தவநமிதமமோகம் புஷ்பதந்தப்ரணீதம் ॥ 38 ॥

38. சிறந்த தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் பூஜிக்கப்
 படுபவரும், ஸ்வர்க்கம் மோகும் என்னும் இரண்டையும்
 அளிப்பவருமான பரமசிவனை வணங்கி, புஷ்பதந்தரால்
 செய்யப்பட்டதும் தவருது பலனளிப்பதுமான இந்த மஹிம்ந
 ஸ்தோத்ரத்தை எந்த மனிதன் ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன்
 கூடிய பக்தியுடனும் கூப்பிய கரங்களுடனும் படிக்கின்றானே
 அவன் கின்னரர்கள் போற்றுதல் செய்ய சிவபெருமானை
 அடைகின்றான்.

If any person recites this unfailing stotra composed
 by Pushpadantha, with single minded devotion and folded
 hands, after worshipping SIVA who is adored by gods
 and great sages and who grants both heaven (swarga) and
 Moksha (liberation), he reaches SIVA being worshipped
 by Kinnaras, (a kind of heavenly beings with human form
 and the head of a horse)

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पूज्यं गन्धर्वभावितम् ।

असमानं मनोहारि शिवमीश्वरवर्णनम् ॥ ३९ ॥

ஆஸமாப்தமிதம்ஸ்தோத்ரம் பூஜ்யம் கந்தர்வபாஷிதம்
 அஸமானம் மனோஹாரி சிவமீசுவரவர்ணநம் ॥ 39 ॥

39. தனக்கு இணையில்லாததும், பூஜிக்கத்தகுந்ததும்,
 கந்தர்வரால் கூறப்பட்டதும், மங்களகரமானதும், ஈசுவரனை
 வர்ணிப்பதாயுமுள்ள இந்த ஸ்தோத்ரம் ஆரம்பம் முதல்
 கடைசிவரை மனோஹரமானது.

This hymn unparalleled, sacred, sung by Gandharva,
 auspicious and describing the greatness of Iswara is all
 very pleasing to the mind from beginning to end.

श्रीपुष्पदन्त मुखपङ्कज निर्गतेन
स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
कण्ठस्थितेन पठितेन गृहस्थितेन
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः

॥ ४० ॥

ஸ்ரீபுஷ்பதந்த முகபங்கஜ நிர்கதேந
ஸ்தோத்ரேண கில்பிஷஹரேண ஹரப்ரியேண ।
கண்டஸ்திதேந படிதேந க்ருஹஸ்திதேந
ஸுப்ரீணிதோ பவதி பூதபதிர்மஹேச: ॥ 40 ॥

40. ஸ்ரீபுஷ்பதந்தநின் முகத்தாமரையினின்றும் வந்ததும் பாவங்களை அழிப்பதும், சிவபெருமானுக்குப் பிரியமானதுமான இந்த ஸ்தோத்திரத்தை மனப்பாடம் செய்து கொண்டு துதித்தாலும், பார்த்துப் படித்தாலும், வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் உயிர்க்கூட்டங்களுக்குத் தலைவரான பரமேச்வரர் மிகவும் ப்ரீதியை அடைகிறார்.

If a person memorizes, reads, or keeps in his house this hymn, which flowed from the lotus of Pushpadanta's mouth, which destroys sins and which is dear to SIVA, the Lord of the creations in the Universe, SIVA becomes very pleased (with that person)

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः ।

अर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥ ४१ ॥

இத்யேஷா வாங்மயீ பூஜா ஸ்ரீமச்சங்கரபாதயோ:
அர்ப்பிதா தேந தேவேச:ப்ரியதாம் மே ஸதாசிவ:॥41॥

41, இம்மாதிரி வாக்கினாலேயே செய்யப்பட்ட பூஜை யானது ஸ்ரீமச்சங்கரரின் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதனால் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசான ஸதாசிவன் என் னிடத்தில் பிரியத்தை அடையட்டும்.

This worship through speech is dedicated to the Lord Sankara. May the ever-auspicious SIVA the Lord of gods therefore be pleased with me.

உரையாசிரியர் குறிப்பு: இந்த நூலின் மூலபாடம் ப்ருஹத் ஸ்தோத்ர ரத்நாகரத்திலுள்ள பாடத்தைப் பெரும்பாலும் அனுசரித்துள்ளது. சிறந்த பாடம் வேறு பிரதிகளிலிருந்தும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சில பிரதிகளில் கீழ்க்கண்ட இரண்டு ச்லோகங்கள் அதிகப்படியாகக் காணப்படுகின்றன.

तव तत्त्वं न जानामि कीदृशीऽसि महेश्वर ।

यादृशीसि महादेव तादृशाय नमो नमः ॥ १ ॥

தவதத்வம் ந ஜானாமி கீத்ருசோ(அ)ஸி மஹேச்வர ।
யாத்ருசோஸி மஹாதேவ தாத்ருசாய நமோ நம: ॥ 1 ॥

1. மஹேச்வரனே! நீர் எவ்விதமிருக்கிறீர் என்ற உமது உண்மையான தத்துவத்தை நான் அறியேன். மஹாதேவனே! நீர் எத்தன்மையராயிருப்பினும் உமக்கு மீண்டும் மீண்டும் எனது நமஸ்காரங்கள்.

Oh, Maheswara! I do not know Thy real nature of what sort Thou art. Oh, Mahadeva! of whatever nature Thou mayest be, my salutation unto Thee again and again.

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं यः पठेन्नरः ।

सर्वपाप विनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ २ ॥

ஏககாலம் த்வி்காலம் வா த்ரிகாலம் ய: படேந்நர: ।
ஸர்வபாப விநிர்முத்த: சிவலோகே மஹீயதே ॥ 2 ॥

2. ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று காலங்கள் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிக்கும் மனிதன் ஸகலபாபங்களினின்றும்

விடுபட்டுச் சிவலோகத்தில் மிக்க பெருமைப்படுத்தப்படுவான்.

The person who reads this hymn once, twice or thrice is glorified in the SIVALOKA being relieved of all sins.

ஸ்ரீ பூஷ்பதந்தர் பாடிய சிவமஹிம்னஸ் ஸ்தோத்ரம்
“சிவபிரியை” என்ற தமிழ் ஆங்கில பொழிப்புள்ளியுடன்முற்றும்.
சிவம்

सहस्रं वर्तन्ते जगति विबुधाः क्षुद्रफलदाः

न मन्ये स्वप्ने वा तदबुसरणं तत्कृतफलम् ।

हरिब्रह्मादीनामपि निकटभाजामसुलभं

चिरं याचे शम्भो शिवं तव पदाम्भोज भजनम् ॥

ஸஹஸிரம் வர்த்தந்தே ஜகதி விபுதா: க்ஷுத்ர பலதா:
ந மனயே ஸ்வப்னேவா ததபுசரணம் தத்க்ருத பலம் |
ஹரிப்ரஹ்மாதீனாமி நிகடபாஜாமஸுலபம்
சிரம்யாசே சம்போ சிவதவ பதாமபோஜ பஜனம் ||

அற்பமான பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய தேவதைகள்
லோகத்தில் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். அவை
களுடைய ஆராதனத்தையோ அவைகளால் அளிக்கப்பட்ட
பலனையோ கனவில் கூட நான் எண்ணவில்லை. ஹே சம்போ!
ஹே சிவ! உன் சமீபத்தில் இருப்பவர்களான விஷ்ணு,
ப்ரம்மா முதலிய தேவர்களுக்கும் கூட துர்லபமான உன்
னுடைய பாதத் தாமரைகளின் ஆராதனத்தை வெகுசாலமாக
யரசிக்கின்றேன். (அருள்வாயாக என்றபடி)

— ஸ்ரீ ஜகத்க்ரு ஆதிசங்கரர்—சிவானந்தலஹரி: 4

நமது அரிய பிரசுரங்கள்

1.	ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி மலர்	1968—1-05
2.	" "	1969—1-00
3.	" "	1970—2-50
4.	" "	1971—2-50
5.	" "	1972—2-50
6.	" "	1976—4-00
7.	" "	1977—5-00
8.	" "	1978—5-00

1973, 1974, 75 ஆண்டு மலர்கள் கைவசியில்லை.

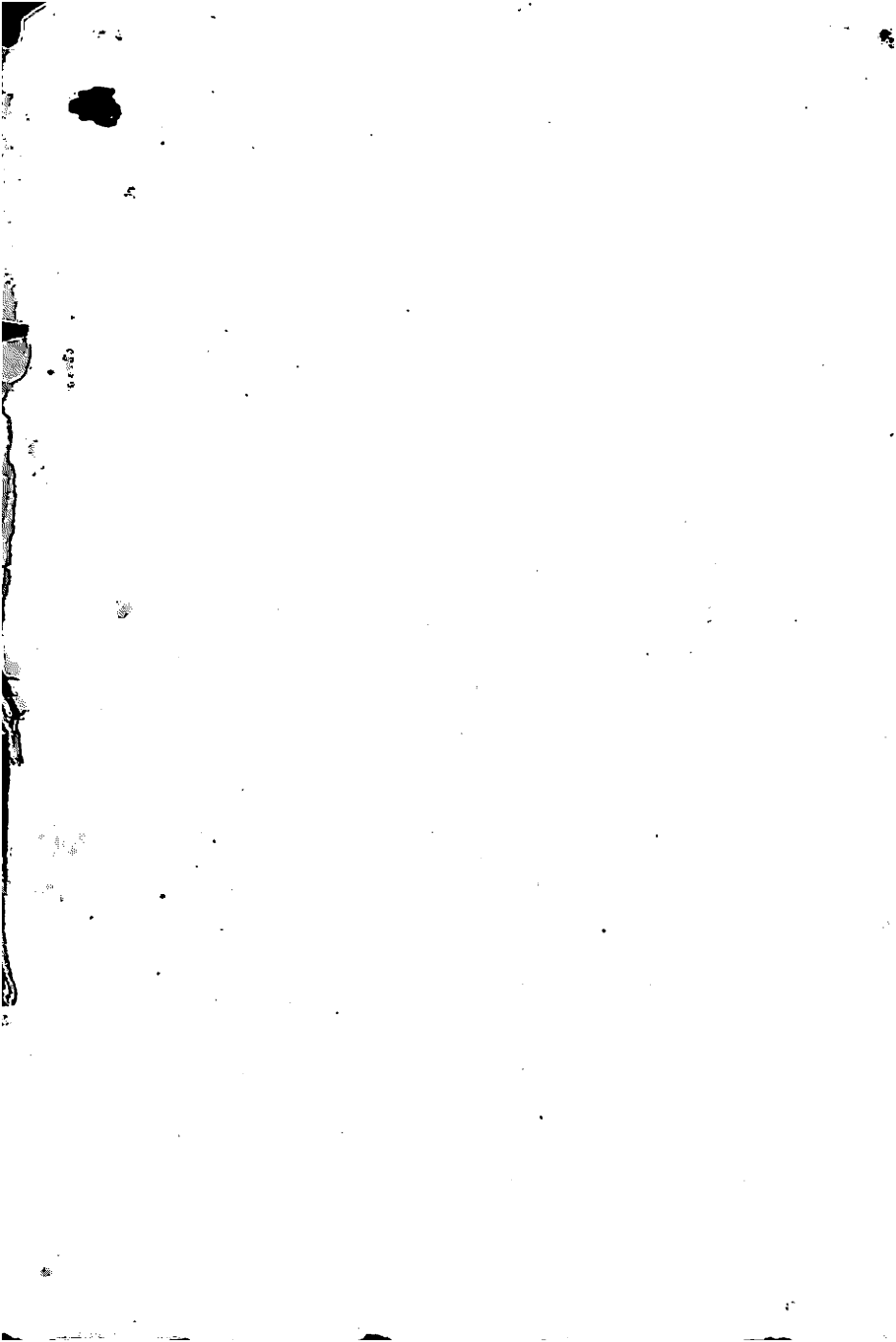
சலுகை விலை ரூபாய் 18/- நன்கொடையாக அனுப்பும் நேயர்களுக்கு மேற்கண்ட 8 மலர்களும் கைவசமுள்ள இரண்டொரு இலவச வெளியீடுகளும் சேர்த்து அனுப்பி வைக்கப்படும். தபால் செலவு ரூ. 2-00 தனி.

9.	ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாத விஜயம்	ரூ. 0-60
10.	அருள்மொழிக் கோவை	ரூ. 0-50
11.	சிவநாம மஹிமை	ரூ. 0-60
12.	தேவியின் தத்துவம்	ரூ. 0-40
13.	காரிய சித்தி தரும் கணபதி ஸ்தோத்ரம்	ரூ. 0-15
14.	ஸ்கந்த லஹரி	ரூ. 1-00
15.	சிராலய வழிபாட்டு விளக்கம்	ரூ. 0-40
16.	மாங்காட்டின் மாட்சிமை	ரூ. 1-00

தபால் செலவு முதல் எட்டு நூல்களுக்கும் சேர்த்து ரூ. 2/- மீதி உள்ளவைகளுக்குப் பிரதி 1க்கு 10 காசுகள்.

தபால் செலவு உள்பட தேவையான புத்தகங்களின் விலையை M O மூலம் அனுப்பவும்.

ஆங்கீரஸ் S. வேங்கடேச சர்மா
5, டெலிபோஸ்ட் காலனி குறுக்குத் தெரு,
மேல மாம்பலம், சென்னை-600 033.

மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் மூவர் தமிழ் மாலை

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் அருளிய

தேவார திருப்பதிக வெளியீடு

சைவ சமயாசாரியர் நால்வரில் மூவர்முதலிகள் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரது தேவாரப் பதிகங்கள் முதல் 7 திருமுறைகளாக அமைந்துள்ளன. இவை மொத்தம் 795 பதிகங்களும் 8237 திருப்பாடல்களும் ஆகும். இவைகளைப் பதிகங்களுடன், பதிக வரலாறு, தலமகிமை, விசேட உரை ஆகியவைகளுடன் 108 பகுதிகளாக வெளியிட்டு ஒவ்வொன்றையும் ஒரு தமிழ் மாலை யாக இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க திட்டமிடப்பட்டு தற்சமயம் நான்கு பகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அடுத்தபகுதிகள் ஒவ்வொன்றாய் வெளிவரும். சைவ மெய்யன்பர்கள் இந்த நூல் வெளியீட்டில் சிறந்த பங்கெடுத்து எழில்மிகு ஞான பூசைப் பணியில் ஈடுபடக்கோருகிறேன்.

ஒவ்வொரு பகுதியும் தனிப்பிரதி	ரூ. 2-00
6 பகுதிகள் சலுகை விலை	ரூ. 10-00
108 பகுதிகளுக்குச் சலுகை விலை	ரூ. 101-00

சலுகை விலைகள் முன்புணமாகச் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று ரூ 101/- தொகையை மட்டும் தவணைகளாக ஓராண்டுக்குள் செலுத்தலாம். முன்பணம் கிடைத்த உடன் இதுவரை வெளிவந்துள்ள பகுதிகள் உடனடியாக அனுப்பப்பட்டு, மீதி ஒவ்வொன்றாய் வெளியிட்டவுடன் அனுப்பப்படும்.

ஆங்கீரஸ S. வேங்கடேச சர்மா

5, டெலிபோஸ்ட் காலனி குறுக்குத் தெரு.

மேலமாம்பலம், சென்னை-600033